

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 22.12.2005. године

**НАСТАВЉЕНО ДАНА 22.12.2005. ГОДИНЕ
У 9,30 ЧАСОВА**

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,**
- **пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени су сви ту?

- **оптужени Медић Слободан, са браниоцима адв. Перковић Мирославом и Травица Браниславом,**
- **оптужени Петрашевић Пера са браниоце адвокатом Левајац Зораном,**
- **оптужени Медић Александар, са браниоцем адвокатом Фајфрић Жељком,**
- **оптужени Вуков Александар са браниоцем адвокатом Левајац Зораном и**
- **оптужени Медић Бранислав са браниоцем адвокатом Јеврић Зораном.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави.

НАСТАВЉА СЕ САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу замолити да изведете треће, четврто и пето-оптуженог, да остану само прво и друго-оптужени за сада у судници. Прво-оптужени је чуо комплетну одбрану коју смо јуче прочитали и која је дата у истражном поступку од стране друго-оптуженог, он је био присутан и он је могао да чује иако сам ја доставила списе истражне и раније па је са одбраном друго-оптуженог већ упознат. Ја имам обавезу да по закону упитам прво-оптуженог да ли жели да нешто примети на исказ друго-оптуженог или да га нешто пита.

Ја бих замолила првооптуженог да приступи овде, да једноставно се изјасни уколико има нешто да каже у смислу било какве примедбе, било шта.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се председнице већа када сте Ви одлучили да прочитате, значи било је депласирано да ми предложимо суочење, али током овог поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом моменту, свакако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте па ћемо видети кад господин Петрашевић изнесе одбрану и пред већем онда . Али ми смо то хтели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо свакако. Да да, али у овом моменту само да га питамо да ли има нешто да примети. Ви сте чули одбрану другооптуженог која је била из претходног поступка. Ја Вас морам питати, да ли имате нешто да приметите, нешто да искоментаришете, нешто да кажете.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Немам ништа да приметим, за сада, немам ништа да коментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нарочито се односи на оне делове које сте Ви чули где се Ваше одбране у потпуности разликују да Вам то сада не понављам. Мислим ја имам назначено тачно које су то ствари које се односе на онај део Ваш да сте Ви о свему обавештени, да сте руководили искључиво Ви, да сте доносили одлуке. Да сте упознати и дали директно наредбу значи да се иде на терен, да сте наредили снимање. Значи то су они делови где се ваше одбране баш разликују. Да ли имате у том делу нешто сада у овом моменту да кажете?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Касније у току поступка то ћемо да искоментаришемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи у овом моменту не би никакву примедбу, никакав коментар. Ништа не би приметили.То ћете у току поступка.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду, хвала. Замолићу другооптуженог да приступи. Пошто Ви нисте били присутни, наравно, тако је по поступку одбрани коју је дао првооптужени, ја сам у обавези по закону да Вас упознам. Наравно, не могу Вас упознати са целом одбраном, јер немамо транскрипте, нису скинути, кратак је временски период, али суштинске неке ствари, ја Вам морам рећи а Ви уколико желите да било какву примедбу дате или било шта да кажете, ако не желите то је исто Ваше право, углавном суштинска нека разлика у вашим одбранама јесте то што првооптужени је рекао да он ништа не зна о овом догађају, да он никоме није дао наредбу да се иде и да се изврши егзекуција, да он ништа не зна ни о снимању, да он није наредио да се иде са камером и да се снима, да што се тиче тих наредби које су донете, да су донете, доношене углавном на нивоу команди а не само од стране њега, да су у тој команди углавном били присутни командири чета, прве и друге, затим извиђачког вода и да су сви заједно доносили важне одлуке. Да су се одређени догађаји могли десити и без његовог знања, па чак и да касније не буде обавештен и да о овом догађају ништа не зна, то је овако суштина, па ако мислите да је још нешто битно можете ми помоћи, да он ништа не зна до момента знатно година касније када је био присутан, када је видео на суђењу Слободану Милошевићу у Хагу кад је тамо први пут приказан и после тога тек крећу његова сазнања, да се о томе ништа није причало у самој јединици после догађаја, да није нико коментарисао, да му нико није поднео рапорт и обавестио га о томе. То би било овако суштина једна, наравно одбрана је била много дужа и трајала је доста дуго, цео дан али то би била нека суштина у којима се овако разликују пре свега ваше одбране, ваши искази. Да ли

желите нешто да кажете, да приметите, да изјавите у овом моменту или касније, или уопште не желите. То је Ваше право.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја не знам тачно на који начин смем да се изражавам и како да покушам да повучем неку паралелу. То би било исто што је он рекао као да Ви кажете да нисте упознати шта се јуче десило на овом поступку. Значи ја би даље о томе накнадно да се изјасним о свему кад будемо прочитали све његово шта је рекао, али то што сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете наравно добити транскрипте свакако као и свим ми овде присутни моћи ћете га детаљно прочитати, имаћете времена да се припремите до следећег суђења које ће бити које смо заказали у јануару, имаћете значи довољно времена да на сваких од тих делова да кажем одговорите, али у овом моменту ја вам суштину једну износим онако да кажем најважније ствари где се ваша одбрана дијаметрално разликују и које су заиста најзначајнији моменти за овај поступак. Ви као што сам рекла нисте у обавези уопште ништа да кажете, да изнесете било шта то можете оставити за моменат када Ви сматрате да желите да изнесете одбрану и да не изнесете и даље, али ја вам по закону сам прекла морам предочити и ове неке ствари које су биле најважније.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Сигурно ћу се изјаснити детаљно али не сада.

ПРЕДСЕНИК ВЕЋА: Уреду нема проблема. Вратите се,.Можете даље присуствовати суђењу пошто сте Ви дали своју одбрану. А у овом моменту сада ће мо да прозовемо Медић Александра. Ја ћу замолити. Извињавам се.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН. Ја Вас молим ја морам да интервенишем. Ово што је рекао сада. Ја Вас молим да то констатујете. Дакле ону реченицу кад је било.Исто када ви јуче не би знали шта је било. Добро, добро, све је у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то све иде у транскрипт. А све иде. Не, не овде кажем само одбрана тог и тог и да је поучен. Све иде у транскрипт тако да је комплетно. Не, не, не то све иде у транскрипт овде само формални део да кажемо шта предузимамо од радњи. Па ставите сада молим вас трећеоптужени Медић Александар у оквиру горе одбране оптуженог, трећеоптужени то сам већ рекла. Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам хтела да замолим ако може ова документа мало на уређенији начин да добијемо, толико је тешко претраживати и наћи, то све мора да, да, да они уреде то да сваки документ буде један фајл, а не овако ово је страшно компликовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта то све ради техничка служба ја стварно не знам како они то раде, организују, мислите.

НАТАША КАНДИЋ: Па реците да раздвајају. Ужасно је компликовано, овако све набацано. Не може да се претражује, не може ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то ћемо да видио после можда да на неки начин ако можемо ту нешто да упростимо да буде једноставније, нема проблема.

Добар дан. Медић Александар, јел тако.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Добар дан. Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми прво како сте, јесте спремни данас за суђење, јер се добро осећате, јер имате неких проблема.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте примили оптужницу. Чули сте оптужницу пошто смо прочитали да ли сте разумели, да ли сте разумели шта се Вама ставља на терет у овом поступку, за које кривичо дело.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, разумели сте. Добро.

Оптужени поучен о својим правима у кривичном поступку. Ја ћу Вас поучити као и остале оптужене да у кривичном поступку имате право да изнете Вашу одбрану, да одговарате на питања која Вам постави суд да имате могућност да не изнесете одбрану, или да не одговарате на одређена питања. Прво ћу Вас питати да ли ће те се уопште изјаснити односно да ли ће те изнети своју одбрану.

Одбрана оптуженог МЕДИЋ СЛОБОДАНА

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Желим се изјаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Основно што ћу вас питати јесте да ли признајете да сте извршили кривично дело и да ли признајете вашу кривичну одговорност.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не признајем и не осећам се кривим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда изволите да кренемо са одбраном. Ви сте саслушани пред органима МУП-а тада нисте изнели одбрану, па сте онда саслушани пред истдражним судијом и то је било 8.9.2005.године, јел тако, том приликом сте изнели одбрану коју ми имамо и која је достављена свима коју имамо у списима предмета. Прво да Вас питам да ли остајете при тој одбрани коју сте тамо изнели, па ће мо Вас даље питати да нам испричате догађај.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Остајем при тој одбрани,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при тој одбрани коју сте тамо изнели. Добро. Ја ћу Вас овако замолити да Вас ја не бих ометала да Ви изнесете Вашу одбрану, па ће мо ми после постављати питања. Дакле да кренете нешто од почетка што кажете, колико је сад ту могуће. Када сте чули за ову јединицу, од кога, на који начин, кад се Ви прикључујете, преко кога, значи да кренемо од формирања јединице па ће мо онда даљеу току поступка. Добро изволите.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да вам кажем као што Вам је познато рођен сам у Републици Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћу Вас замолити мало гласније, пошто бојим се да се неће чути. Само се мало приближите, не морате се сагињати, али мало само да ипак боље чујемо.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Рођен сам у Републици Хрватској тачније у Винковачким Бановцима и као што вам је познато тамо се десио ратни сукоб и прво што је формирана територијална одбрана Републике Српске Крајине и приступио сам територијалној одбрани. Међутим, долазио до формирања јединице «Шкорпиони» не могу вам тачно рећи које године дал 93. – 94. Ја сам био тада у резерви у Њемцима. И пошто су тамо у Њемцима био јавашлук владао алкохол а алкохол и оружје не иду заједно, ја доносим одлуку да пређем у јединицу «шкорпиони». Ето то је мој долазак у «Шкорпионе» јављам се команданту којег од раније познајем и питам га да приступим у јединицу што он прихвата. Ето тако је почело. Долазим у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како познајете команданта?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па да Вам кажем ми смо одресли, детињско смо провели заједно иначе и кумови смо венчани, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад сте дошли код њега шта сте, како долази до тог пријема формално. Како Ви се појављујете, како Вас он преузима и како и шта бива.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја се обраћам њему да имам жељу да пређем у јединицу «Шкорпионе» из тих разлога што ми одговара као људска толеранција тако је већа била у јединици «Шкорпиони» пуно је боље све функционисало није било алкохоал и то је била једна права јединица војничка и разлог је био и финансијски наравно. Ту је била и добра плата и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто потписујете том приликом кад долазите, неки уговор, да ли дајете радну књижицу. Да ли се ту води неко присуство.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Сад тачно не могу да се сетим да ли сам потписивао или нисам то има 12 година, можда јесам, можда и нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте дали радну књижицу, да ли се тога сетаће .

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам имао радну књижицу пошто никад раније нисам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како почиње Ваша активност, шта Ви, ту где сте постављени, где сте припали, где сте одређени да кажем.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па да Вам кажем ја сам одређен и на линији и уз команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то тачно године, да ли можете одредити временски период.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па сад ћу Вам рећи ја мислим да је ту 93 или 94 не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви приступате.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да. Углавном пре терена него што ће мо ићи у Цазинску Крајину. Тачније у Велику Кладушу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачније да одредите. Добро. И где сте Ви распоређени.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Кажем Вам уз команданта и на линији, али углавном уз команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Ваша била обавеза.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Са командантом сам, обилазимо војску и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте још нешто радили осим што сте обилазили војску.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ишао сам и на стражу и тако. Али више сам био уз команданта. Не знам како да кажем да ли је то пратња шта је не знам, јер сваки командант имао људе уз себе у свакој војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко сем Вас био уз команданта.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Био је Момић Милорад, био Петрашевић Перо и понекад Давидовић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас четворица, јер то било једна стална пратња или се.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нас тројица константно а Давидовић повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били стално уз њега или се то евентуално мењало, дал је још неко долазио уместо Вас, одлазио, или сте Ви били као једна стална поставка да кажем.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Углавном стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер то значи да свугде где је он ишао сте ишли и Ви.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало нам то опишите да Вас ја.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да Вам кажем конкретно где год је командант ишао ту смо иши и ми, то је наравно, с тим кад командант има састанке ми нисмо присуствовали тим састанцима. Петрашевић је био кад се иде на састанак ако је у некој канцеларији или сали код врата а ја имам, ми смо остајали доле код возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био строго одређени распоред.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: па тако је функционисало. То је било, знало се , ко шта, повремено сам и «џип» возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је још било ту од возила сем «џипа».

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Били су камиони 150-тке, био је «тоцевац», било је ту још возила, хладњача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Колико је било

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: једно шта ја знам 10 – 15 не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ту с Вама били.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: у касарни, у бази у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сад што причате где се то све дешава. Где у касарни.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: у Ђелетовци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо овај сад цео догађај што описујете цео догађ то је све Ђелетовци

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Иначе наше главно, извините што вам упадам у реч. Наше главно је било чување нафтних поља. То нам је било приоритет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то чување одвијало?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да вам кажем, линија раздвајања између Републике Српске Крајине и Републике Хрватске је била река Босут. А ту су се налазиле 84 или 85 бушотина и ми смо обезбеђивали ту експлоатацију нафте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ишле неке смене, како се то, то су техничке.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да по сменама, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада када је дошло до ових ратних ситуација шта се онда дешава.Та јединица није имала од почетка назив «Шкорпиони».

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не, али ја нисам ни био. Ја сам вам рекао да сам био у Нијемцима у резерви већ кад сам приступио тад су већ били «Шкорпиони».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад су били оформљени. Хоћете нам рећи ко је све био у саставу те јединице. Шта је сачињавала јединица «Шкорпиони».

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Имали смо радни вод, итентску службу имали смо извиђаче и две чете мислим војске која је боравила на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас само мало гласније.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Имали смо итендантски вод имали смо радни вод и две чете извиђача која је била на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви долазите да ли се сећате ко су били командири чета.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да Вам кажем ја по мом доласку а и мој је био такав опис посла да кажем да ја нисам пуно залазио ко је командир, ко шта. Моје је било стриктно уз команданта и од њега примам наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и сте знали можда имена људи који су били комкандири?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: «Чоке» колико се ја сећам надимка да Вам кажем

Чоке био је Митровић Петар и што знам од команданта рођени брат Медић Драган.

Е сад да ли је био још неко не знам. Чак је био и Ракић Зоран али не могу Вам прецизно тврдити коју је имао функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извиђачки вод сте рекли да је био. Јел тако . Да ли је он имао неког командира. Или команданта?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Колико ја знам био је Стојковић Слободан тад кад сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер он остао сво време.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Није. Касније је прешао у итедантску службу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је уместо њега дошао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да је Грубор један не знам му име. И мислим да је и Вуков Александар обављао ту функцију заменик команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Функцију заменика команданта или .

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И командира извиђача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У исто време обе.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да имао је две функције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били ту када Вуков долази у јединицу.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Вуков је пре мене дошао. Тако да сам ја дошао после њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у том моменту био заменик команданта кад сте Ви дошли.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте, колико ја знам он је носио назив заменика команданта да ли је био тада или није, знам да је заменик команданта био барем тако се обраћало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је постојала, ко је уствари доноси одлуке у оквиру јединице. Да ли је постојала нека команда као неки орган заједнички.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Командант је командатова је била и прва и последња. Тако је била дисциплина строга као и у свакој војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало нам то опишите то нас интересује око те дисциплине око функционисања јединице како се то одвијало .

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да Вам кажем у кратком речју беспрекорно. То је функционисало од хране снабдевања, плата, униформи и дисциплине и међуљудске толеранције, све је морало да буде под, да кажеми шишање и бријање и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то постизало.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Тако што је командант једноставно имао велики ауторитет и поштовање од свих бораца итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ми опишите то његово понашање како је постизао тај ауторитет у тако једној јединици није лако постићи такав ред и дисциплину о којој Ви причате па мало нам објасните како да научимо и ми.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да вам кажем био је строг а не насилан, иначе војнички. Не могу да кажем да је био насилан командант али је био строг и водио је рачуна да дисциплина пре свега влада поготово што наоружани људи морају бити дисциплиновани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на Вас који сте га пратили.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Исто и за мене је важило без обзира што смо ми из детињства и кумови, знало се да имам поштовање као према старешини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете кад су се требале донети неке одлуке да их је он доносио.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте присуствовали неким састанцима где је он одлазио не мислим били присутни са њим него да ли сте ишли .

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Разумем. Ишао сам на много састанака али никада нисам присуствовао састанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често су били ти састанци.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Рецимо на терену кад смо сваки дан је био тај бифинг и састанци, свако вече, или дан кад се укаже потреба али углавном сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви га пратите сваки дан.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мислим пратили,возили смо заједно већ сам Вам рекао ту смо с њим али не на састанцима. Углавном смо с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где сте први пут били са јединцом када се кренуло на Велику Кладушу. Јер тако. Објасните нам како долази до тог покрета. Ко издаје наређење. Ко каже где се иде. Ко све иде. Колико људи, где се премештате,где боравите?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да сад ћу вам описати. Да Вам кажем одлазило се у Цазинску Крајину односно комендант издаје наређење да се спрема јединица за покрет, једна чета увек је пола војске остајало одприлике вам говорим да чува нафтна поља а пола иде на терен. Он издаје наредбу да се припремамо за терен. То је био овако, мало да се присетим, ја мислим да је април био. Знам да смо понели беле пресвлаке зато што је још снега било на планинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то година била.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То је по мом доласку самом ја мислим да је то 1994.година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Одлазимо у Цазинску Крајину, долазимо тачније у место звано Подзвизд. Смештамо се у једну школу тад је била напуштена у месту Подзвизд и ту боравимо 14 или 19 дана долази до тешког тровања војске да наставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да да,да, само Ви наставите нема проблема.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Долази до тровања војске водом, и тад смо морали

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер не чујете. Ја Вас молим ако можете мало гласније.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам иначе онако тиша особа па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојим се да нећемо моћи скинуи транскрипт због тога па покушајте то ако можете мало само да водите рачуна.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Кажем долази до тровања војске водом и нашта ми добијамо наредбу да се враћамо у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте радили тамо на терену у Великој Кладуши.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: На терену у Великој Кладуши ја сам имао то исто задужење да сам уз команданта, војска је ишла на линије и тако. То је била уствари ми смо били на Бабиној страни тад се Баба звао Фикрет Абдић Западна Босна у сукобу против муслимана Алинији. Шта ја знам то је било све измешано. Ако ме разумете.Ту смо били док није дошло до тог тровања и онда смо се вратили назад у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду јер било ратних дејстава.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Било је неких ратних дејстава ја знам командант је издао наредбу једном било је тамо околних кућа и муслиманског живља. И он ми је рекао тебе задужујем отићи види јел те људе неко малтретира од војске да ме известиш и узми једно 500 конзерви примећујем да има пуно деце и оделите то тамо деци. Што сам ја и учинио. И питао сам да ли има неко примедбу на војску.Нико није имао никакву примедбу од становништва и изестио сам га то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Великој Кладуши ова лица која сте набројали да иду у обезбеђењу поред Вас јесу они такође били тамо заједно са командантом. Значи Петрашевић.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Петрашевић је тада ваљда и прешао на том терену није био директно одмах на командантом кад сам ја био већ је са тог терена је ипак прешао да буде директно уз команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем Вас двојице ко је још ту.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНАР: Момић Милорад и Давидовић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Вас четворица сте уз команданта.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНАР: Да, да. Не могу вам тачно рећи али ја мислим да је тад Петрашевић и почео да буде с нама, јер Петрашевић је после мене у јединицу дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуков Александар.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Вуков Александар морам да се сетим. Нисам сигуран даје он био на том терену, можда је, не могу да се сетим да ли је био, јел био је један терен на Бихаћу на којем, тад ја нисам био у јединици, а и знам игом случаја да Вуков Александар није био на том терену зато што смо се срели у Шиду ја га питам где идеш, каже, јавио ми је командант да има погинулих на терену и да извести фамилију. Ишао је у Шид. По том знам да Вуков није био на том терену, на којем и ја нисам био. Овде се не могу сетити да ли је био у Цазинској Крајини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми јесте сви били смештени у ту школу. Компетно та јединица која је дошла. Сви сте били ту.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а колико је људи ишло на границу како сте рекли а колико се одмарало у том смислу. Јесте се мењали . Или како је то функционисало.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мењали смо се на 3 или 5 дана и тако. Дал, три или пет дана зависи од ситуације, ако је опасније да се војска извлачи чешће онда се дуже задржавало јел није једноставно извршити смену због непријатеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду да ли је командант ишао на неке састанке договоре, разговоре, преговоре.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте. Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: У Великој Кладуши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Колико често. Доста често, али не мого прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли свакодневно или једном у два дана три одприлике.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па углавном можда углавном свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно. Да ли је Вама преносио на неки начин шта је тамо договорено или шта је наређено или одређено.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, не не, ми никад нисмо ни постављали таква питања јер то није био наш посао да испитивамо команданта шта он договара и преговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам да питам да ли је он пренео евентуално у смислу наредбе шта треба да се ради, плана некога.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам још мало Ви о тим активностима да Вас не питам ја шта се још ту дешава у Кладуши. Јел има још нешто интересантно што се ту десило.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНАР: Нешто битно нема. Колико ја могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава после тога кад сте добили то тровање онда се враћат где?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: У Ђелетовце прво тамо смо добили лекарску помоћ у Кладуши колико знам да је констатовано да је ваљда салмонела била у води послато је то на Институт у Београду и после шта ја знам онда се јединица враћа. Чак било је говора да ће део јединице у карантин да иде колико се сећам и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико остајете ту у Ђелетовцима.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: У Ђелетовцима остајемо све време до поласка у Трнову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да који је то период?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мислим да је то 6. или 7. месец. Почетак седмог месеца или крај шестог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите у том међувремену.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Редовно шта нам је задатак обезбеђење нафтних поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро реците ми какву сте Ви униформу имали у том периоду. 00,30,45

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам имао црну, а имао сам и маскирну униформу. Не само ја сва војска. Било је два три комплекта чак је била једна и грчка маскирна униформа, од грчке армије не знам одакле су то добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте носили те униформе. Пошто сте кажете били различити. Јер било нешто везано за неку акцију одређено униформе или сте носили како обуче, једноставно.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Колико се ја сећам једнолично смо били обучени, углавном. Можда ми око команданта да смо имали ако нам се испрља па обучемо други модел униформе, али војака је углавном једнолично била обучена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте носили нешто на главама.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Капу, да од беретки, оних шиљкапа а извиђачи су чак носили и шешире маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су биле беретке?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Црвене, црне. Црвене и црне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали од оружја.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Имали смо аутоматске пушке «М 70», имали смо снајперско наоружање, имали смо троцевце, артељирско оруђе, минобацаче и било је још у последње време и оних најновији модел Крагујевац избадио је неке бацач аутоматски граната не знам тачно како се зове. Углавном знам да је био први «00,1» баш је било на оруђу то се сећам. Први смо ми добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте носили пиштоље.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да углавном ми око команданта смо смо носили пиштоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте имали .

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да лично свој пиштош сам имао у сад посебујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле је долазило оружје.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНАР: Ја не знам одакле је то долазило оружје, али смо имали добро наоружање и сваки тај терен који смо ишли па и у тој Кладуши смо добили ганц нове пушке увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек нове. Ново оружје за нови терен.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да увек ново оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте ту у Ђелетовцима јер командант иде на неке опет те разговоре, што кажете, да ли га пратите, да ли негде иде одатле.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да иде на састанке редовно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То је било Илок, Пајзош и Вуковар у корпусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате с ким се тамо састаје.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не бих Вам ја знао рећи, већ што сам Вам рекао ми нисмо имали право, а ни жељу да улазимо у те канцеларије у сале за састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви виђали док сте чекали ту испред ко долази, пролази, да ли сте виђали неке људе.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па људи су долазили и официри различити, али ја не познајем официре тако да а нити ме је интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то били официри, оно војске.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Официри војске. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате коме је припадала ова јединица «Шкорпиони».

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Пазите ту је било разних прича, да смо МУП Србије Државна безбедност, Вуковарски корпус, стварно не знам. То ме јако боли кад видим натпис паравојна формација. Ви сами можете просудити да ли је 550 људи могло неко да наоружа самостално како да кажем и да плаћа плате и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви лично мислите коме је припадала.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па рекао сам Вам. Не знам да ли МУП-у Србије било је приче МУП Србије, Државна безбедност, Корпус Војска Република Српска Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некога од високих да кажемо војних функционера виђали ту кад сте одлазили на састанке, пошто кажете да мислите да је припадало неком од ових сада набројаних јединица.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја Вам кажем командант је имао чин потпуковника, с тим значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Слободан на њега мислите све ово .

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да није могао ићи на састанке код капетана вероватно су високе старешине али опет ја кажем ја нисам видео. Ја што знам нисам видео и нисам улазио у то и гледао ко је ко и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта се дешава сад ту у Ђелетовцима боравите неко време и после тога.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И после тога долази наредба да идемо на терен у Сарајево тако је била прва информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам ту наредбу саопштава?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама или свима.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И нама у ципу и свима у војси. Да ли смо ми нешто прије сазнали а то све се спреми у року од дан два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, објасните ми сад како одлазите, где одлазите.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Овако, нама је рекао момци спремамо се на терен у Сарајево идемо упомоћ наредба је Војски Републике Српске. Ето то је било припремите се за терен. Имате рок дан или два што смо ми и учинили.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: И рећете.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да и крећемо.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Ко креће.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Овако, креће не знам тачан број али ја мислим 2 или 3 аутобуса, камиони војни «110» и «150» и ципови.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у аутобусим?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Војска.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Колико одприлике војске креће.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да ли је било два или три аутобуса, ето то је, толико војске креће.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: То су они велики аутобуси по 40 – 45 седишта.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, то су цивилни.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Класични аутобуси.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да класични аутобуси. Међутим и ја сам био у аутобусу зато што је цип био пун ствари за понети, тако да сам ја био распоређен да баш идем аутобусом на тај терен. И долазимо на Јахорину. Кад смо дошли, пар пута смо одмарали успут. Мислим тамо негде у Босни не знам тачно где и долазимо на Јахорину, мислим да се звао хотел «Шатор». И ту се стационирамо дан или два. Не знам тачно и онда долази наредба, идемо на борбене линије.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава ту на Јахорини док сте.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: На Јахорини. Па ту смо били сместили се у тај хотел, позадина и сви, аутобуси су остали ту. Ту смо чекали наредбу за покрет што је командант наредио.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко сем Вас има од војске има на Јахорини. Значи других јединица.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да Вам кажем, колико се ја сећам ту је било војске али не знам ко, јер то је било неко викенд насеље, ту је наводно била су фамилије погинулих бораца Републике Српске у том викенд насељу.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније молим Вас ја не знам на који начин да Вам помогнем што кажу да...

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ту је било викенд насеље код тог хотела. Ту су биле наводно смештене фамилије погинулих бораца Републике Српске.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви некога виђали од војних опет да кажем функционера, политичких или било којих других који су ту евентуално долазили у хотел. Јер било неких састанака, за то време док сте Ви ту.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу тачно да се сетим. Сећам се да пок. Никола КОљевић је дошао да нас обиђе. Е, то се сећам.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било састанака дали знате.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу тачно да се сетим.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да ли је неко долазио или да ли је командант негде ишао за тих дан два.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Уствари, нисам сигуран, али мислим да је била Влада Републике Српске смештена у хотел «Бистрица». Ту недалеко од нас, Да је ту одлазио пар пута, али не могу тачно да тврди, јер ипак је то дуго времена. Ето ту да је одлазио на састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А значи од ових других јединица, сем Ваше.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ми с никим нисмо имали контакте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели некога.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Било је војске, не могу ја рећи да није био војске, али ја не знам чија је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате коме припада.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да да,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да Вас питам да ли знате. Добро, и сада после тог дан или два. Шта се дешава? Крећете даље?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Крећемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сви крећете.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Сва војска . Да. Остаје тамо део тих ваљда возачи аутобуса и шта ја знам, камиона шлепера где је муниција, оруђе и шта ја знам, део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како крећете сад Ви. Где сте сада.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Крећемо са ципом са командантом и крећу војни камиони јел нисмо знали тачано где идемо. Спустили смо се доле и скренули смо леву у један узани кланац, потом се сећам добро да сам видео да је то ново направљени пут кроз шуму. И то је стварно било дугачко путовање једно три сата мислим да је једно 4о километара да се иде кроз шуму, јер онда је саопштено да идемо у место Трново али да путеве држа муслиманске снаге да је ово једини пут којим можемо доћи до тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на том путу некога срели?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисмо никога срели, добро се сећам да је наша колона гађана минобацачким пројектилама при само доласку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких борби успут да сте чули или видели.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је мирно

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Била је ноћ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је ноћ и било је мирно значи.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да одједном су пројектили, не знам колико пројектила пало на колону, мислим у близину колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер погођен неко, неки део колоне.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не сећам, се мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш део.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Наш колико се ја сећам, мислим да није. Знам да је, около да су пале три четири гранате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и онда.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Спуштамо се у Трново, долазимо у Трново и тамо нас је сачекао неко од Војске Републике Српске што ми онако остало у сећању. Каже сад Вас водимо до ваших неуслова . И одвели су нас изван Трнова и онда има један мали пут узани, где једева једно возило може да иде, не могу се два сусрести. Ту су нас одвели, то је било дал један сату ноћу, не знам тачно знам да је било дубоко у ноћ и ту смо се искрцали и рекли ово су ваши неуслови, то су биле како неке викендице, попаљена је твара толка била и ту смо се стационирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је викендица било?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да Вам кажем викенд насеље али то није било викендица уз викендицу већ онако шта ја знам, у размацама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте викендица заузели оприлике. Војска.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам тачно. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се Ви стационарали лично?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја лично са командантом у тој једној викендици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер то био сад као штаб команде, да кежемо привремени неки штаб.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Наша привремена команда.

ПРЕДСЕДНИК већа: Ко је још ту био сем команданта и Вас у тој викендици.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Био је Момић, Петрашевић, дал је био неко још. Било је још војске али не знам који. И кувари су ту били у близини. Итеданти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте заједно ту спавали у тој просторији.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Заједно смо спавали. Мислим да је командант самном спавао у соби, тачно добро се сећам спавао сам на кревету увек сам имао ту повластицу да спавам на кревету зато што сам бубрежни болесник. Онда некако је било то да ми се уступи креве ако има било какав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се сада дешава. Ту сте стигли, на Трново значи сместили сте се у викендици и шта се ту дешава. Јер ви чујете, јер ту има неких ратних дејстава, јер се дешава нешто?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Чује се около борба по брдима и онда одлазимо на састанак односно командант одлази на састанак, ја с њим у пратњи, Петрашевић, Момић, стандардни посао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где одлази на састанак?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мислим у Трново у центру у Трнову је била виша команда Војске Републике Српске. Ту на састанак и одатле прима задатке вероватно од старешина из Војске Републике Српске и ми са војском крећемо на линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад долази на састанке те јер он одлази сам. Не буде још неко с њим?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да сам, Петрашевић иде као сад рецимо да дође до ових врата али стоји иза затворених врата. А ми смо доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам у смислу да ли иде његов заменик или командант чете или неког извиђаког вода или он сам.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Углавном он сам иде. Увек је ишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, после тог састанка?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И после тог састанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер он Вама саопштава нешто?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Креће се на линију. Издаје наредбу да војска се спрема и да се иде на линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: и Ви се спремате. Односно војска се спрема

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да војска се спрема и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи је ишло на линију. Од прилике. Да ли сте сви ишли или један број.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не могу сад, могуће да смо сви ишли осим оних потреба да логор или база привремено не остане сама стража што је остала да обезбеђује те објекте

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То три аутобуса одприлике, значи смо рекли по 40 45 људи.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам рекао да ли два или три аутобуса не могу се сетити тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сам мислила оријентационо да одределимо колики број људи је био тамо.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим 150 до 200 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви идете на линију.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Опет кажем мислим да сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем пар тих који остају.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, мислим да идемо сви тог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, где идете?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да вам кажем право не знам где то је горе брда, линије, шуме, не знам тачно како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта радите ту?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ту одлазимо на линију, и заузимамо линију, примамо од Војске Републике Српске, мењамо неку јединицу Војске Републике Српске заузимамо ту линију. Преузимамо линију од Војске Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте Ви сада на линији?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Били смо ту, не знам тачно али пар, дал, пар дана, не, не немогу тачно да кажем, дал смо силазили углавном убрзо је почео напад муслиманских снага на положаје и чак смо једно време били у окружењу, одмах тих првих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како функционишете на линији. Јер се спуштате по храну, јер вама храна долази, где спавате шта радите?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: На линији се спава кад смо на линији. А онда кад се то усталило онда се чете размењују. Једни иду доле у базу привремено на одмор а други остају на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се дешава храна. Функционисање исхране?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Углавном функционише тако што смо ми са собом понели суву храну. Мислим наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте кренули на линију?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: На терен, тад смо и понели одмах у ранцима и храну за пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи свако носи своју не долази неко са храном па дели него.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Тај први пут некад смо кренули. Јер не зна се ни где иде ни да носи, док нисмо видели где смо, е онда касније иде снабдевање редовно до један део пута доноси се храна, онда касније преузима се, било је опасно, чак је и било беспућа где се баш приђе директно до положаја, са возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је командант са Вама на линији док сте ви горе.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то време, тих пар дана што сте рекли.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да ту док смо иначе свакодневно је командант и ми с њим обилазили линију, војску оно и морално и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Вуков Александар за то време.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Вуков Александар је нон стоп углавном на линији. И са једном и са другом четом он дочека да се размене и остаје са њима надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он силазио доле до викендица, до штаба тог?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Колико се ја сећам углавном мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била комуникација између штаба и линије?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па класична је, радио везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су функционисале радио везе?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер се могле преносити одређене наредбе, одлуке било шта путем радио везе.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Наравно да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао радио станицу?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Сад да Вам ја кажем, командири чета и водова они су ти који држе мотороле са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су комуницирали са командантом? Јер тако се дешавало.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да. Иначе главни за везу је био војник везиста Ченгић неки не знам. Он је био задужен да успостави везу између линије горе и команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било проблема на тим везама?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Можда да је некада ометана веза али ја не знам тачно да Вам кажем ја директно никад нисам користио моторолу ни комуницирао радио везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је то функционисало онда? АКо нисте Ви лично комуницирали.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да Вам кажем храна кад треба да се донесе или рањен, увек се обавештава и напад радио везом команду обавести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту није било проблема.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Није било проблема. Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су се требале пренети неке важне одлуке у смислу неке акције да се крене, или да се врати или да се повуче, или да се напредује. На који начин се то преносило?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То се преносило радио везом али вероватно шифровано. Што су командири знали шифре која за чег значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате неку шифру и њено значење?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште термине који су се евентуално употребљавали у комуникацији?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не бих знао. Кажем то није било у делу мог посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте чули ?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не,не никад нисам био присутан кад се разговара са везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи Ви сте сада ту, ту сте на линији проводите неко време и када силазите у команду. У те викендице. Кад се враћате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не знам кажем били смо тај, кад је било преузимање линија, ту смо били најдужи период на линији, онда касније свакодневно одлазимо на линију али се исто ивраћамо у команду. Ради обиласка јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у том периоду јер има неких активности значајних, борбених.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па увек, то је било тако ратиште да је ту, биле су јаке муслиманске снаге које су нон стоп вршиле нападе и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сваком том приликом неко од команданата, јел, доноси одлуку шта да се ради.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам Вас па сад не знам дал сте ми рекли па још једном ћу Вас питати. Поред команданта да ли је била нека команда. Значи која је заједнички доносила неке одлуке, или је само командант доносио.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Командан је искључиво доносио одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште постојала нека команда?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мислите ту у нашем логору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, не главна команда је била где је командант ишао на састанке у Трнову доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда у смислу Ваших бораца које би сачињавала неку подкоманду да кажем.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, не не. Није била. Мислим ту где смо ми били ту је као била привремена команда, где се командири вероватно обраћали команданту ту, али овако да је нека посебна команда била није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могао неко да донесе одлуку, а да то не буде командант.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Колико ја знам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се десила ситуација да је командант можда одсутан да је он отиша на линију или негде па да неко у међувремену донесе неку одлуку која се у том моменту казала као значајна?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? Да ли Вам је познато да ли је неко од командири чета евентуално могао донети неку значајну одлуку у смислу покрета враћања акције или било чега сличног?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли заменик Александар рецимо Вуков могао доносити неку одлуку у одсуству команданта?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не он би морао извести команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад следеће питање? Да ли се дешавало да командант буде одсутан па да је нека ситуација алармантна у којој се мора нешто а да Ви знате одлучити моментално?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би се евентуално и донела таква одлука да ли се она морала после саопштити команданту?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па наравно. Поготову ако је нека кључна мислим овако нека, не знам како да кажем, важна одлука да, ако је нешто неважно али чак и за најмању неослушност војника обичног командант је извештаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то нам мало опишите, како то за какву непослушност?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Директно што се десило ту на Трнову што се ја сећам то је било доле у том логору, два наша војника нешто су се супроставили свом командиру одељења и онда је одмах командант позвао командира, командир одељења извесио комаданта да има проблем, командант је позвао командира одељења и обадва војника да чује шта је и то је био неки њихов неспоразум. То је командант обадвојицу натерао да један другог шамарају и он је обадвојицу истукао и онда им је рекао то се сад десило и никад више да се не дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да претпоставимо да се нека одлука евентуално и донела у његовом одсуству да он моментално није био ту, да ли се могло догодити да о томе не буде после тога обавештен?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи по овоме што Ви сада кажете да на неки начин резимирамо све одлуке доносио је командант.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па главне, командант је био, а поготову што је командант је био строг његова је била прва и последња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер он увек био ту. Јер се десило негде да оде?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Он никад војску није напуштао и није то желео, није био тај командант који се експонира, а да војску оставља а да је он негде у дебелој позадини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Озбиром да је ипак било доста људи, рецимо 100 – 150 људи зато Вас и питам да ли се могло било шта десити да он не буде обавештен.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није. Пре догађаја или после?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па и пре догађаја а и после догађаја. Морао је да зна шта се дешава у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам сада јесте Ви имали некога у јединици ко је имао камеру или неког ко је нешто снимао или нешто тако?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То је био Косановић Душко задужен колико ја знам за камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле њему камера да ли знате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па он је то доносио од пријатеља свог из Шида. Што има неку фотографску радњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио он са камером?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па снимао је покрете наше јединице, одлазак на терен, боравак јединице на терену и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле уопште идеја да се снима.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је њему наређивао да снима, или је он самостално снимао, да ли то знате, да ли му је неко наредио или је он својевољно снимао.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да он није могао да команданта не обавести ако нешто хоће да снима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада чули да му је некада командант наредио да снима?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је некога питао за снимање. Да је некога другог питао да ли да снима нешто да ли је то нешто интересантно није интересантно да ли треба да снима и тако?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Командант или неког јел питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не овај што је снимао. тај што је имао камеру?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко снимао сем њега или је увек он?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Тај Косановић Душко он је отишао са терена онда је Стојковић Слободан преузео камеру колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он отишао? Враћен је Ђелетовце? И преузима камеру Стојковић Слободан.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНАР: Да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он снима од ког момента? Кад он преузима. Док сте ту у Трнову.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Док смо у Трнову, док смо на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви некад чули да је командант наредио њему или преко неко некога да снима. Да ли сте Ви . Како знате, Ви кажете да знате да је командант, одакле Вам то сазнање?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Командант има сазнање да је камера с нама и да иде на терен од самог покрета из Ђелетоваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте од неког чули да је командант наредио да се снима. Одакле сазнање да је то највероватније командант одредио?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не знам али кажем нисам био присутан кад је командант наређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је неко рекао да му је командант наредио да снима.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па Стојковић Слободан и тај Косановић они су билежили то вероватно у договору са командантом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је Вама икад Стојковић Слободан рекао мени је командант рекао да снимам активности, делатности кретања и остало.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па јесте, како командант му је наредио да преузме камеру од, то ми је рекао од Косановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао и овом приликом ми је наредио да снимам?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па нисам разговарао са Стојковићем о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам сада у вези овог догађаја због којег смо сви овде , шта се дешава ту, како то креће, од тог јутра, Ви сте овде све то испричали али ја ћу Вас замолити да ми поновите. У које доба дана, шта Ви сазнајате, ко Вам шта каже, где идете и тако? У вези догађаја на Трнову.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: у вези догађаја на Трнову стрељање ових муслимана. Ево овако, то је било јутро не могу тачно да Вам кажем колико сати да ли шест, седам, знам углавном да је било у јутарњим сатима. Ја сам лежао горе у кревету у тој викендици и чујем командантов глас где каже, нека иде и Жара идите и по Жару да иде са вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да још једном и званично због транскрипта овај одредимо. Кад год говорите о команданту, говорите искључиво о Медић Слободану.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вас нико други није други командант у том контексту сем њега. Пошто не говорите по имену па да рашчистимо о коме се ради.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мени нико други није ни наређивао ни Петрашевићу ни оним око њега осим команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви значи сте, значи спавате и чујете његов глас како каже шта?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па мене зове Жара и Аца идите и по Жару нека иде и Жара и зовите и Жару на задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви будни кад то чујете?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па оно чујем глас његов, будан сам био,лежао сам у кревету долази неко од војника не могу се тачно да се сетим ко, каже командант је

наредио да идеш на задатак. Узми пушку и што је нормално ја се облачим доле је камион идете на задатак. Ја узимам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли питате какав је задатак. Где идем.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не па ја сам обичан војник, ја не постављам питање на командантово наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта имате Ви на себи?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Шта имам на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте обучени како сте обучени.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Обучен сам, црни комбинезон, испод њега је панцирни прслук и капу имам и то је је то и прслук маскирни прслук шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер се одма истог момента спремате без поговора.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем Ва ту где спавате, да ли је још неко присутан?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Тада није јер ја сам мало дуже лежао није нико био у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли одредити које доба јутра?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Дал је шест, седам, осам не могу тачно да прецизирам знам да је било јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Силазите, или излазите?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То је баш у поткровљу те викендице смо ми били то је била мала собица са два три кревета, нека која смо ми инпровизовали, један сам већ сам рекао и ја користио због болести и силазим доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је доле?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Доле сам видео команданта где седи под неким шљивицама и ја одлазим према камиону, седам у камион горе и .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само мало, значи силазите из викендице и имали неког испред викендице?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР. Војска је била испред викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант колико је далеко у том шљивику.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Није то шљивик то је одмах ту у склопу са викендицама, шта ја знам да ли 20 метара, 15 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он седи?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Он седи доле, мени војник рекао идеш на задатак, командант је наредио доле камион чека иди у камион, тад ја одлазим у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким он седи. Да ли је било уопште некога.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу тачно да се , било је војника али не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је удаљен камион сад од тог места?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ми смо у плацу, викендица је у плацу а камион је према том путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред значи. Значи колико 20-так метара.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па, можда и 50 метара не знам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око камиона јер има људи?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Око камиона не могу да се сетим за знам да сам се почео у камион већ је било људи у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад прилазите камиону шта видите?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ништа камион је имао цираду, пењем се у камион била је затворена страница, горе у камиону је било већ у сандуку војника и видим доле заробљеници леже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било војника у сандуку? Да ли можете одредити?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНРАД: Па не знам три четири, пет, шест не могу да говорим цифре у бројкама не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је цирада била спуштена или подигнута?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Цирада је била спуштена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви прилазите камиону и не знате сада ништа ни где и дете ништа се дешава?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, не, знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што улазите то је тај сандучни део да кажемо. Ви улазите у тај део.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да па ту војска иде у тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неког напред?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па са возачем има нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знат ко је био ту?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био возач?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Возач знам да је био Медић Бранислав да је био возач камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је поред њега било више лица или само једно, или није нико био. Да ли знате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па поред њега је било мислим два лица у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која Ви не можете одредити сада?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу тачно не знам тачно и не желим да онда кажем ово или оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, наравно само онолико колико Ви знате. Добро у сад овом задњем делу камиона ко је ту?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ту сам ја, ту је Петрашевић колико могу да се сетим, и још војске не знам тачно ко све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петрашевић и Ви.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Још је било војске Момић је био колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Давидовић?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Давидовића нисам видео, онда он вероватно напред у кабини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али знате да је био у камиону.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: У камиону, па кад смо стали Давидовић се појавио, значи био је онда у кабини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неког од та, кажете било је још једно три – четири можда војника, јер тако сте рекли у овом задњем делу. Да ли икога знате од њих, да ли се сећате ко је то био можда?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не сећам се ко је био, сећам се Петрашевића зато што смо ми стално заједно и Момића онда сам њих запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Вас је у том сандуку да кажем једно четворица, како сте нам рекли.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Можда и шесторица, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ви сад видите у сандуку?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Вода, леже доле људи заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било људи?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мислим пет шест, четири, пет, шест шта ја знам.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: По чему Ви закључујете да су заробљеници?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Кад леже доле на поду, заробљеници су, неће војска лежати доле.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Јесу везани, по томе закључујете, или шта?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли су били везани.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не тврдим ни да јесу ни да нису. Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти заробљеници какви су били. Објасните нам. Како су били обучени, шта су имали на себи, како су изгледали по Вашем колико сте Ви видели, ипак сте ви ту у сандуку, боравите неко време?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам видео један је имао дебеле зимске чарапе, један војничке чизме, један је можда имао имаскирну горе, ову војну, нисам сигуран, али знам тачно да сам видео да је био један у чарапама и то дебелим, један у војничким чизмама то се сећам.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били обучени као и Ви да су имал униформу, да су знате као војска или су били у цивилу. Сем тих чарапа мислим да ли знате шта су имали на себи?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па рекао сам Вам мислим да је један имао војну блузу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сем тог једног пошто кажете било их је више?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам ја ни загледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте видели да ли су цивилну одећу имали или двојне, знате.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Више су у цивилно били обучени него војно. Шта ме на војно подсећа, чизме и та блуза војничка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да ли су били везани?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не сећам се али овде кад се каже цивили, шта ја могу да закључим, шта ће човек у дебелим чарапама усред лета. Значи било је на брзину пресвлачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли су, да ли можете одредити колико су били стари они?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу тачно.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били млађи старији, да ли су били као Ви.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па овако да Вам кажем било је и као ја и млађих нешто. Колико ја могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као су били окренути? Како су лежали? У ком положају, на леђима на стомаку, на боку?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Како који, на страни, на стомаку, на леђима како ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сад Ви улазите и затичете.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам већ ушао у камион, јер ја док нисам ушао нисам видео ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви улазите и видите то и јер нешто питате? Да ли некога питате Ви нешто?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам питао никога ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто прича ту сад?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па вероватно неки наш разговор између нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па какав?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не сећам се 10 година је.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате шта се дешава сад. Долазите у камион видите људи леже. Мислим логично је да нешто с неким прокоментаришете. Да ли сте питали шта ће ови људи. Где идемо, шта смо?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја нисам постављао питање, ја сам добио наредбу да идем на задатак, а неко је обавештен шта треба да се ради.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте ушли у камион кад пролазите, јесте Ви прошли поред команданта поред првооптуженог?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Прошао сам у непосредној близини.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се иуједном моменту обратили?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам му се ни у једном моменту обраћа, није се ни он мени обраћао, дал сам ја ту застајао не знам тачно.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он тада наредио или рекао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мени лично не.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Значи само та наредба која је била од тог војника пренета то је сва наредба коју сте Ви имали?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И коју сам ја лично чуо где командант говори војнику иди по Жару, реци му да се спрема и да иде и он на задатак нека иде у камион доле.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: И то сте чули његов глас. Нема двоумљења да би био неко други, да је рекао.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нема двоумљења.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је ипак било, спавали сте то јутро?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Био оно разбуђен, тако да познам како не би познао командантов глас.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Таква врста наредбе за Вас је била довољна иако је индиректна?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па нормално, никад војник не поставља команданту питања, шта, где, зашто.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Него кад чује наредбу било да је посредна, или непосредно пренета мора да је изврши? Јесте увек тако извршавали?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Увек и као војник у ЈНА а и у рату

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам се икад десило да сте одбили неку наредбу?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да ли би уопште смели помислити да је одбијете?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Чујте да Вам кажем, у мирнодопском стању гласи изврши па се жали, а у ратном стању не смеш ни помислити.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Шта би се десило некоме ко не би испоштовао рецимо наредбу?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па Ви знате како кажу преки војни суд. Стрелјање.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира на било који разлог?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Наредба је наредба. А ја о наредби није моје да коментаришем. Моје је да извршим.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад значи дошли смо до камиона. Ситуација је таква каква је свама су ове особе које сте набројали и шта се сада дешава. Ви сад у камиону чекате за које време?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не креће камион одмах непосредно, камион је кренуо ја нисам знао ни у којем правцу идемо то је вероватно шофер знао у кабинџ.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су људи који леже?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па моја претпоставка да су муслимани.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: По чему?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ако су заробљеници не могу бити срби. Е сад могу били хрвати, ја не знам ни дан данас да су муслимани. Тек из оних имена што сам прочитао у оптужници.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте по било чему наслутили да би они бити муслимани?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па нисам сви смо ми људи исти.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Не мислила сам да нисте случајно у разговору са овим вашим друговима неким ословљавања, надимцима и слично. Пошто сте нешто тако већ рекли.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па можда ако је неко рекао балије, потом би могао да закључим да нису хрвати.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Ви не питате ништа где су они заробљени кад су заробљени, ко их је заробио? Сем њих који су били у камиону да ли сте видели још некад заробљена лица?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не апсолутно не никад.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Сем тог камиона да ли је испред био неки аутобус? Ту испред викендице, мислим да је било људи у аутобусу. То?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мислим да Вам кажем, Ви сте воровно из мог исказа могли закључити кад сам рекао да је до горе до хотела «Шатора» једино могао доћи аутобус. А даље никако аутобус није могао да иде, а поготово у то викенд насеље, јер то.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Ту уопште није било аутобуса?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ма какав аутобус, нема говора.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких других камиона ту баш?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Војних, па нисам видео а нисам ни пратио.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: А нисте ни видели да ли је било још евентуално неких заробљеника.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, то знам да нисам видео заробљенике сам видео тек кад сам се попео у камион.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми овај што снима јер он улази у камион?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па он је вероватно овај, ушао у кабину.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Овај Стојковић Слободан?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он уопште кренуо. Ви сте рекли да је он кренуо јел са Вама, јесте га видели кад је кренуо? Или сте га видели кад сте стигли?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Кад видим снимак заробљеника у камиону да има онда је с нама ту. Ту је у кабини.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Него ја Вас питам да ли се Ви сећате да је био с вама?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па био је тамо изашао је из кабине и ја претпостављам да је био у кабини, јер ја га у товарном кошу нисам видео, а можда је и био чак али претпостављам да је пре био у кабини.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да снима у кабини?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја нисај гледао али из оног снимка што сам гледао код истражног судије видео сам да је снимано у камиону у покрету значи, ту је.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где идете колико се возите дуго?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Возимо се једно 15 – 20 минута камионом тако и онда камион стаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док се возите да ли се нешто дешава?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли заробљеници кукају плачу, моле, да ли Ви с њима контактирате, да ли Ви међусобно контактирате.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ми међусобно овако контактирамо, можда смо вероватно нешто контактирали а ништа у вези заробљеника. Тог се добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Ви не питате шта ће мо где, јер мислите Ви нешто где идете?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Неко има ко зна ко ће саопштити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате нешто?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја нисам знао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дал, мислите нешто где идете? Дали размишљате шта ће ови људи заробљени и ми сад са њима?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја у том моменту сам могао размишљати или је размена или је вођење у неки затвор или шта, јер ми никад у пракси нисмо имали егзекуцију заробљеника уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не коментаришете ништа значи?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава? Стаје камион?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Стаје камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко излази из камиона?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нама је отворита страница изазим ја и Петрашевић и Момић који је већ био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био ту поред са задње стране камиона? Ко излази са задње стране да ли се сећате.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ко из сандука излази? Па ја знам да илазим ја, зато што сам био, Петрашевић вероватно Момић и још неко од војника ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви се и даље налазите ту иза камиона не идете даље?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко излази и да ли се сећате из кабине.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Из кабине тад сам видео ту и тог Стојковића видео сам Медића значи он је возио камион што је возач и Давидовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то би бил седам лица сте набројали.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па одприлике кажем не могу да баратам бројкама зато што не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али одприлике? Мислим није било 15 или двоје него одприлике толико?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па није било 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово комплетно обезбеђење које је било командантово обезбеђење, првооптуженог је било присутно у камиону?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас четворица. Пошто сте рекли овај је долазио, није долазио, Давидовић он није стално био . Значи сви су били том приликом.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И био је човек са камером.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Човек с камером и да ли је још неко био од војника могуће да је, не могу да се сетим, али за нас знам и то што сам видео на снимку код истражног судије, то ме мало подсетило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате ко је отворио ту страницу да би ви уопште могли изаћи.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па да Вам кажем, шофер вероватно то ради. Он излази и отвара страницу. Не можемо ми сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер знате ко је био шофер?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па рекао сам вам Медић, кад сам видео да је ту Медић Бранислав он је шофер био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер он иначе возио?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Иначе, да то је његово задужење било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је имао задатак да вози камион.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Возач камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте ви. Изволите.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Иначе он је имао задужење у касарни као механичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се иде на кретање или на терен онда је возач.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте изашли из камиона шта се дешава? Сад сте Ви, отворила се страница изашли и шта после тога?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Онда су изишли заробљеници и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изашли?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па како се излази. Не знам не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте да су лежали па како су изашли зато Вас питам?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Устали су и изашли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И ништа ту у непосредној близини камиона су смештени да леже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да леже на земљи.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су лежали?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па лежали су телима на земљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су на стомаку, на леђима, да ли знате, на страни?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу да се сетим, можда је неко на стомаку, можда је неко на страни не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да лу су у том моменту били везани?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не сећам се рекао сам Вам у вези везања ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је у камиону било, са је ово друга ситуација, сад смо.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ми их нисмо везали, ако су били везани били су везани, ако су били одрешени били су, али се добро не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сад ћетате пошто сад леже поред камиона на отвореном простору колико их је.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Са оног снимка шесторица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се дешава, они леже а шта ви радите сви око њих?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ништа ми ту стојимо чекамо, ја не знам шта смо чекали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта чекате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам шта смо чекали. Стајали смо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па једно 10 – 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто причате за то време?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па причамо између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто коментаришете у вези људи који леже?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ми у њих нешто нисмо ни гледали ја сам се чак са једним нешто мало и шалио, али не могу да се тачно сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко други нешто коментарисао, не Ви али да сте Ви чули.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И ту кад сам причао мало са заробљеницима једног момента Момић виче прекини да причаш са заробљеницима и испалио је један хитац тако преко мог рамена. Немој да причаш са заробљеницима. То је било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте престали да причате.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се ту чека?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу тачно да Вам кажем шта се чека, али смо стајали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се камион у том међувремену удаљавао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да Вам кажем мени то није било познато, међутим од истражног судије сам сазнао да је камион ишао по батерију, али ја се тога не сећам, за камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били кад, да се не сећате пошто је то догађај који је ту, мислим, ту се све дешава?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам био ту у близини, али кажем не сећам се .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да ли је камион одлазио, враћао се да ли.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу да тврдим ни да је, ни да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неки коментар у вези батерије нешто, снимања било чега?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Можда сам и чуо али се не сећам. Али ту је камерман био присутан нон-стоп то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је он снимао ту сад ситуацију како они леже, ви стојите?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Сећам се да је снимао зато што сам видео на снимку код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је Вас снимао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Видим се на снимку, значи да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И колико сада ви ту стојите одприлике?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па рекао сам Вам дал 10 дал 15 минута не знам тачно. Не нешто превише дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите за то време?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Около смо мало и ходали, гледали, шетали, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта гледате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Природа ту, околину, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледате природу.
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па около ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не питате што чекамо сад? Шта радимо?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Има неко ко зна валда шта чекамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А имали ли неко ко заиста зна. Дал вам преноси неко неку наредбу, нешто,ко је тај ко зна?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ништа ја знам да су заробљеници одведени да легну и ништа друго.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште неко за то време нешто преноси неко наређење, нешто каже?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ништа није говоре.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда чекате наредбу и шта?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја Вам кажем ја нисам рекао да ми чекамо наредбу ми смо ту стајали чекали. Значи нешто се чека.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава даље?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ништа ту смо стајали и онда што видим на снимку у једном моменту се појављује Вуков Александар заменик команданта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После којег периода од момента кад сте ви дошли?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па рекао сам Вам нисмо пуно ту били 1о – 15 минута значи 2о. Не могу тачно да кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У ком моменту мислим од момента кад се зауставио камион доле долази Вуков Александар.
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па то 1о-15 минута што сам Вам рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле долази?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Наједаред се појављива из грмља он је сишао доле са линије вероватно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешака?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Пешака, да и тројица или четворица војника с њим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазе с њим? И он сад вама, иде према вашој групи људи?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да и Петрашевић је пришао према Вуков Александру и нешто су они причали, ја нисам чуо садржај те приче и Вуков Александар се окреће и одлази у мени непознатом правцу и заробљеници се дижу да крећу и кренули смо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам на којој удаљености је тај разговор између Вукова и између Медића у односу на Вас и Петрашевића.
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Петрашевића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се Петрашевића?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Шта ја знам неких не могу да се сетим 1о метара, 15.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте могли са те удаљености чути шта они причају?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам могао чути, нити мене интересује разговор заменика команданта и Пере?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли они гласно причају?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нису гласно причали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго причају.
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нису дуго разговарали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ова тројица ил, четворица штокажете да су били заједно са Вуком да ли су и они ту приликом њиховог разговора?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко било ко присутан том разговору, сем њих двојице?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Дали је неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од Вас присутан том разговору између Петрашевића и Вука?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њих двојица издвајају.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Њих двојица су причали али кажем опет не знам садржај тог разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после разговора он се одма окреће и одлази?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Вук се окреће, одлази, Пера Петрашевић је мислим продужио у правцу викендица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал вам је нешто рекао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Неком је рекао нешто, али мени није лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава са овим војницима што су дошли са Вуковим?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Остају ту код заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он се сам враћа.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Сам, сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они остају код заробљеника. Шта они раде сада?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ту су били са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од момента кад се Вуков враћа, када ви крећете?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Убрзо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал се нешто сем тога догодило после чега ви крећете. Кажете не знате да је камон одлазио, враћао се, да ли знате шта се догодило да би ви сад кренули из чиста мира?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па вероватно се камион вратио ако је одлазио, зато што је и Медић Бранислав с нама значи кад се Медић Бранислав вратио кренуо је са нама и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко рекао, ајде крећемо?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да је неко рекао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се уопште чули нешто због чега крећете?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега крећете? Зашто крећете?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па неко је рекао покрет, ето у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите да други крећу па и Ви идете, из тог разлога? И ко креће?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па свим заједно крећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер крећу и заробљеници. Јер им неко рекао да се дигну?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Крећу и заробљеници. Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко им је рекао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам. Јел они се нису могли дићи ако им неко није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они се сад дижу и где, како иду?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Кренули, то вам сад причам све што видим са снимка, што сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде мало причајте што се сећате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па сећања су избледела да Вам кажем, а пуно разлога има за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Верујем Вам ја то, али догађаји се памте маса више или мање појединости, али суштина се памти.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Дабоме да се памте а дуже се памте леви догађаји а ружни сваки нормалан човек жели да што пре да потисне из сећања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно Вас разумем апсолутно.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: А поготово људи наше судбине који су доживели присилна пресељења изгубили најближе чланове фамилије тако да је то разлог више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи заробљеници су се дигли и како се сад креће. Како иду они како идете Ви, ко иде?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Заробљеници,то све причам што сам видео на касети видим иду у средини измеђ нас, ми идемо са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Војска која је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА? Да ли знате како ко иде? С које стране?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја што сам видео на снимку ја идем с леве стране, мислим да Момић иде с десне и тако редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко иде изаа.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Како мислите иза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко иде иза ових заробљеника?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не знам иза ја сам видео овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или паралелно?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Паралелно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паралелтно лево и десно, иза не?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да, можда иде не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како иде овај Стојковић који снима.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Стојковић са оног снимка што видим он је ошао напред па кад је снимио нас где идемо напред, значи био је напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли камион иде за вама.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Камион, камион, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он остаје,да ли се сећате јел остаје камион или иде, ил вас прати?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу да се сетим, али мислим да не иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Бранислав дал иде?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Видим да иде, кад сам видео на оном филму да је тамо присутан. Значи ишао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што кажете да сте видели на филму, да ли одговара вашем сећању?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Кад узмем филм у обзир и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад не узмете, кад покушате да се сетите, да ли то одговара догађају?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па тако шта ја знам не баш толико не могу да се сетим све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер зато што не можете да се сетите или има неки други разлог?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мислите да ја нећу да се сетим али ја немам разлога, ја немам разлога у овом случају уопшт да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само хоћу да Вам кажем ситуација каква је каква се дешава значи по Вашем сећању наравно да је то сећање, не може бити у ситницама, али неко глобално. Да ли одговара догађају који се прати филмом. Који филм прати?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па одговара из мог сећања, што се ја сећам кад смо дошли, кад смо ушли са тог асвалтног пута у пољану према викендицама, мени у том моменту је било кад видим да идемо према викендицама вероватно реко идемо тамо ће бити затворени у те викендице у објекте. Међутим, кад смо дошли негде на средину те пољане то је била тако трава висине знам да је била роса да смо били мокри, ја сам у том моменту кад смо скренули са асвалтног пута заостао у једном моменту по десној страни ишао сам и онда сам чуо пуцњаву кад сам застао и погледао видим Ђолета шиптара где пуца рафалном палбом. Почела је пуцњава и рафална палба у том моменту ја гледам видим Ђолета шиптара где пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та пољана колико је удаљена од пута којим сте ишли?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ушли дубоко у пољану, или ту близу пута?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ушли смо, док смо били мокри, значи ушли смо, јер су биле викендице ван пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте мало застали. Јел тако.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Застао сам по десној страни, био сам мокар и .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко иде напред да ли се сећате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: По овом асвалтном путу ја се сећам да сам ја ишао напред односно и видео сам на филму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по тој пољани?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Кад смо дошли до пољане, кад смо скренули нако широм тамо сам застао и кренуло се кроз пољану али ја сам ту мало застајао из разлога тог што је све и непретражено онако полако идући да нема можда и која мина што се често дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули у неком моменту да је неко рекао станите сад. Заиставите се, наредио?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напред иду значи заробљеници, ви сви идете за њима и нечујете ништа.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да, да по десној страни нисам чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ви гледате у том правцу ?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па да Вам кажем ја сам ишао овако гледао и поче пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без икакв команде, без икакве речи, прво што сте чули то је пуцањ.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Пуцњава мислим да је почела појединачна, и поче рафална ја сам овако дигао главу и видим у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ђолета шиптара где пуца рафално у заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем њега?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И онда на филму видим ту сам видео на филму и Петрашевић да пуца и дал Медић Бранислав и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви подигли поглед и видели овог како кажете Ђоле Шиптар да пуца, ко је стајао поред њега?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Немогу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу, не могу, па то је за мене тад био шок један тоталан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер он има, јер држао пушку јер он пушком пуцао или пиштољем?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Пушком, пушком. Рекао сам Вам ја како сам ишао дуду чуло се ја подиже овако главу и видим онда рафална паљба, погледам Ђоле Шиптар пуца рафално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли је неко од осталих лица која сте сад набројали све појединачно држао пушку или пиштољ у ставу, јесу сви пушке имали у том моменту?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Имали су и пушке и пиштоље, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали подигнуте, да ли се сећате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Кад је пуцњава се десила значи у правцу заробљеника су пушке биле окренуте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то видели? Да ли се сећате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ако је извршена паљба што сам видео у заробљенике, није могла да пуца пушка у ваздух и да убија заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога сте видели у руци пушку?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Код Ђолета шиптара, онда код Петрашевића, касније сам видео сам и код Медића али кажем толико ме је то шокирало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ће мо мало ту да се вратимо. Код њих тројице сте видели подигнуте пушка, које су уперене према заробљеницима.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да да, одприлике тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подигнуте како. Покажите?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: У правцу овако, у овом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код њих тројице. Да ли је још неко држао тако пушку.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Можда и је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само што се Ви сећате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја Вам кажем, најтачније чега се сећам то да је почело јединачна паљба ја сам подигао овако главу и видим Ђоле шиптар онда рафално пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога видите подигнуте пушке од стране Петрашевића.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Пазите не могу вам ја рећи, ту су већ попадали заробљеници. Бранислав, то се десило муњевитом брзином. Та пушка избацива боо метака у минути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви подигнете поглед чујете значи тај рафал дижете поглед, шта се даље дешава. После првог тог испаљења? Јер прилазите Ви.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја се ту једноставно заледио. Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваша пушка била у том моменту?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Моја пушка у том моменту је била скроз горе окренута, чак ми је била не репетирана и у вис подигнута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где подигнута на раме или?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: У вис, у вис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније молим Вас. Јел у руци или на рамену? Где вам је пушка.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, не овако у вис. Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У руци?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да, ми нисмо имали ремник зато нисмо ни могли носити ради акција пошто је то шумовит део, пушка заједно са ремником ни један борац не носи ремник на пушки. То се само дешава у војсци што је скроз лоша једна ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте изашли из камиона, где су вам пушке биле?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Где су нам пушке биле? Па са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али како су стајале?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Подигнута моја у вис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша у руци, а остали јесу сви држали пушке у рукама.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па имали су пушке у рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или на леђима знате како пушке иначе стоје.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја сам Вам рекао Ви мене нисте разумели. Ми на пушкама нисмо имали ремнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи због тога нисте уопште могли. Нисте уопште могли да држите. Него ако сте држали морали сте у руци да држите. Јер то сте хтели објаснити. Добро сад Вас разумем.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да да. Мислим да знате шта значи пушка подигнута у вис. Мислим да то свако жив зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците нам можда не зна?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То значи да не желиш никога да повредиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваша пушка остаје у тој позицији у којој је и била.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да да, високо дигнута у вис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава тада? Кад Ви кажете да сте у шоку видите, и даље држите пушку, ако држите шта се дешава испред Вас?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Леже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су пуцали и? Ајте даље причајте?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па кажем Вам од оног момента сам све заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам овде причате свашта, мислим?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја кажем Вама шта се дешава, двојицу заробљеника сам видео да устају. На једаред устају. Сви су лежали, ја једаред устају, онда у једном моменту ми није било јасно реко шта је ово дижу се. Ја сам мислио да су сви мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад су се они дигли?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И кад су се они дигли онда су преносили, видео сам да су преносили тела у правцу викендица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер неко то наређује?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете да неко нешто каже?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па вероватно им је неко нешто рекао они то нису на своју руку, али се ја не сећам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И као носе?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Како мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како их носе до викендице. Кажете преносе их до викендице. Сад сте то рекли. Како их преносе?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Вероватно не могу тачно да се сетим да их држе за ноге и за руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је викендица удаљена од тог дела где је пуцано, где је пуцњава била?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па колико, није баш далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па то је можда 50 метара за мене то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И педесет метара их носе тако?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја кажем можда 50 метара то се мени не чини далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где их носе.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: У правцу викендица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И тамо носе та мртва тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јер их остављају негде.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Остављају их у, колико ја могу да се сетим у викендици унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих носи. Значи двојица су остала.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Значи њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваког посебно носи. Испричајте ми мало како се то дешава.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па посебно, јер један човек не може да носи мртвог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер неко за то време нешто говори. Наређује ајде носите, ајде брже или нешто.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја кажем вероватно је неко наредио али не сећам се ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим у току тог ношења јер ипак то траје значи мора четири пута да се врате. То је неки период. И како кажете 50 ил 20 метара, то траје.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па добро то траје али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава за то време, шта Ви радите док они носе.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па стојимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојите. Нико ништа не говори?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја ником ништа нисам говорио нити сам се обраћао већ сам вам рекао да сам се ја ту шокирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете да неко други нешто говори?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па вероватно, па чуо сам али не знам ко. Да вам кажем ово ја нисам убица и нико од нас и тако да је то за сваког нормалног човека сами се ставите у позицију да идете и да наједаред видите паљба по заробљеницима. Не може вам бити свеједно, ма ко да сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад видите значи да се носе сад ова двојица носе јер тако ову четворицу, јер видите ваше значи јер видите Петрашевића, Медића, шта они раде у том моменту?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ту су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде, стоје, причају?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па вероватно стоје, причају, не сећам се али ту су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су колико удаљено?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви остали које сте навели, тај Ђоле шиптар па Давидовић, па сви остали, јер они.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Сећам се што могу онога да се сетеим и сећам се ту транскрипту прочитао сам изјаве као Петрашевић да је пуцао у викендици али то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте нисмо још дошли до викендице да прво овај део до викендице, значи на терену који се дешава. Ова три или четири човека, односно војника која су дошла са Вуковим. Да ли и они пуцају.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Један од њих је Ђоле шиштар. Значи пуцају, а вероватно је можда од њих пуцао ја не сећам се али се лично сећам тог првог момента што ме је шокирало и Ђолета Шиптара. То се добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су они унели тела у викендице. Шта се онда дешава?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Онда се дешава истог што сам читао у том транскрипту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро шта се Ви сећате. Не шта сте читали?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Шта се сећам, али нан шта ме је читање подсетило сећам се а видим да пише Петрашевић Петар убија заробљеника у викендици. Није тачно ја се овако сећам. Момић Милорад је рекао оставите мени ту двојицу. То се добро сећам. То ми је урезано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите мени ту двојицу. Тих преживели сада који су . И шта би онда?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И он пуца у ту двојицу што су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где пуца?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: У викендици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где пуца, унутра у викендици.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да да. Ал, колико се ја сећам онако као кроз сан да су они били у викендици, а да је он пуцао из вана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С поља значи. Шта није било врата, прозора кроз који отвор? Кроз неки отвор?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам то већ поновио, та касета је брисана, тог се добро сећам, а тога нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега нема?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Тог дела где Момић пуца у заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз шта пуца.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Кроз врата ту није било, запаљене викендице, онда нема ни прозора ни врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била викендица без врата. Он пуца кроз отвор од врата?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да Вам кажем то су биле запаљене викендице значи нема врата, онако ни кровна није било ни шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момић пуца? Да ли остали пуцају.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, рекао сам сећам се где Момић изговара оставите мени ту двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога он пуца? Шта раде остали?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ту су стајали и онда колико сам видео на снимку тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се колега молим вас и онако не чујем баш најбоље па ако није проблем сад ће мо да направимо паузу за десет минута, молим вас баш овако је сад важан део и да би само чули сви?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја не желим да неко овде окривљује за оно што није урадио. Управо зато и говорим шта се сећам, а ја верујем и то мора да се види да је та касета се брисала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том делу где Петрашевић. Извињавам се, где Момић пуца у ову осталу двојицу, тај део кажете да је брисан. Да се то не види?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да тог дела нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дела нема. Сем тога да ли има још нешто чега нема, по Вашем?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Можда има детаља где овај, сећам се да је ваљда Давидовић оверавао а да се то не види, а да се видело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сад ће мо доћи до оверавања, само да видимо овај први део. Значи Ви видите Момића како пуца у ову двојицу који су у викендици, он стоји изван викендице и пуца кроз отвор од врата. Јел, јел тако. Остали?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Дал прозор, дал врата. Пуца из вана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз отвор пошто који нема ни врата ни прозора. Остала лица ваша значи са којима сте Ви дошли остали војници које смо сад набројали шта они раде? Овај Ђоле Шиштар, рекли смо па сви остали. Шта они раде?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па били су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пуца неко од њих, да ли Ви видите некога?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Колико ја видим мислим да онда унутар прилази Медић Бранислав и Давидовић да пуцају али већ у мртве заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта шта шта, само мало гласније молим Вас.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да они улазе и да пуцају у већ мртве заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не тврдим то сто посто:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко сем њих двојице још улази?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Е, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли неко сем њих пуца с поља?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па није било потребе да пуца с поља, кад су убити заробљеници с поља, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то можемо да процењујемо дал је потребно или не али?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Можда је и пуцао неко с поља, али ја Вам кажем ја не могу да сетим тачно свих детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али се сећате највероватније да су њих двојица ушли? Јел тако јесте сад рекли.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па што сам видео на снимку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да добро. Јер то одговара Вашем сећању?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па све то је онако нагађање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте да нагађате, ако можете да се сетите то нам реците него немојте.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Избледела су сећања тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ово кад сте рекли да они узале.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Неке ствари које могу да потврдими то могу да потврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се ту још дешава јер неко нешто прича, јер се сећате неког разговора?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па било је приче али се не сећам разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Бранислав јер нешто прича он?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам видео код истражног судије ваљда да је имао три метка још да му је остало да је требао да испали ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате тога?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја Вам кажем, што видим на касети, тог се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без касете да ли се тога сећате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих имао пиштољ том приликом?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па сви смо ми имали пиштољ укључујући и мене и Давидовића и Петрашевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неком од ваших војника видели у руци пиштољ?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Рекао сам Вам Давидовић да је извршавао оверу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем Давидовића. Да ли је још неко имао пиштољ у руци а да сте Ви видели?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта је том приликом имао Петрашевић у руци?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Пушку, аутоматску «М 70» да је он тачно имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је имао Медић Бранислав?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Исто аутоматску пушку «М 70». Свим смо ми имали аутоматске пушке то нам је била борбена пушка.

ПРЕДСЕДНИК већа: Добро рекли сте да сте при себи имали и пиштоље, ја вас зато питам шта сте имали у руци тог момента?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ми углавном из обезбеђења смо имали пиштоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Момић имао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Атоматску пушку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Давидовић?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Имао је и аутоматску пушку и пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је користио том приликом?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Том приликом што се сећам ти оверавања, пиштољ.

Тачно и сећам се да је имао онај заставин пиштољ мислим да је калибар 7,65 мм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђоле Шиптар кога сте споменули, шта је он имао, чиме је он пуцао кад сте рекли да сте видели да је пуцао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па наравно, аутоматском пушком, чим је рафална паљба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад су сада сви значи убијени што споља што унутра у викендици шта се дешава после тога?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ту се дешава, ја нисам вулгаран па не знам дал да се изразим или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изразите се нема везе.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ту долази до прозивке од стране Момић Милорада гласно мене напада «пиздо једна немаш муда зашто ниси пуцао, зашто ниси извршио наређење».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му нешто одговарате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам још нешто каже?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па вероватно је, било је то мало бучно, од самог оног момента кад ми је пуцао, што сам причао са заробљеницима ја сам овако најнормалније хтео да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се све то завршило шта радите даље?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Шта радимо даље? Враћамо се камионом у базу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не пре него што дођете до камиона шта се дешава ту?

Идете према камиону, јел, јер нешто причате, јер коментаришете.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па можда је било приче а можда и није, не знам. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Стојковић Слободана док сте ту били пред викендицама у викиндици, у тој викендици где се врши егзекуција, кад излазите да ли је он ту присутан.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ту је Слободан Стојковић цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цело време са вама. Јер знате да ли он то снима?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Од доласка до одласка. Да па видим, док видим себе, да снимао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И онда одлазите до камиона.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нормално пењемо се у камион и враћамо се назад у базу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА? Кад дођете у базу шта се дешава?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Долазимо у базу, излазимо из камиона и улазимо у кокоманду у то двориште где је викендица. Петрашевић Петар се обраћа команданту. Команданте наређење је извршено, пакети су ликвидирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то чујете баш вашим ушима.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја чујем где се Петрашевић Петар обраћа команданту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше непосредно сећање, а не снимак и било шта .

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То се сећам и ту командант је мени рекао Жара јеси се прекалио. Ја онако само сам прошао није ми било нидочега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем команданта да ли је ту још неко био присутан када Петрашевић подноси тај рапорт?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па вероватно је било војске не могу да се сетим тачно ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте то чули јасно?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То сам чуо да то сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви одговорили?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ништа ја сам прошао оно једноставно тако сам био кажем у шоку поготово што ми исто остало јако у памћењу, тај од заробљених један јако је личио на мог рођеног брата. То и дан данас ту слику носим са собом. Онако сам, онако се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је Петрашевић рекао да су извршили свој задатак јер нешто командант односно Медић Слободан коментарисао на то. Јер он рекао нешто?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем то Вама што је рекао дал сте се прекалили. Да ли је нешто још рекао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да ли је још нешто рекао Петрашевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да да ли је било ком од Вас рекао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам Вама рекао мене је питао јесам се прекалио, ја сам само продужио ништа нисам одговорио. Дал је он још нешто рекао Петрашевићу ја нисам се задржавао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава после тога?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: После тога чисти се наоружање, што ја нисам извршио јер моје оружје је чисто и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се чисти?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Испред команде ту, испред викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сви заједно чистите.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па сви који су учествовали у пуцању, ти су чистили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели да други чисте?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па видео сам људе да чисте, ја оружје нисам чистио моје оружје је било чисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сви у исто време чистите?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па то је нормално и основно и са линија и са са, кад је употреба оружја, обавезно и прво је да се чисти наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте Ви видели а сад се сећате да је чистио оружје?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Сви који смо се вратили из камиона чистили су наоружање, осим мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли ми набројати њихова имена. Сад?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не могу да се сетим тачно све ко је чистио ал, сви који су учествовали у пуцњави што се види на касети то је и чишћено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви радили са Вашим оружјем?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Моје оружје, ја сам вратио горе у собу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте се задржавали с њима?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја нисам, кажем имао потребу, моје оружје је чисто, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И отишли сте у собу? И?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту се завршило. Да ли су ту нешто коментарисали после тог догађаја, тих дана или после?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам отишао горе у собу, легао сам једноставно страшно ме је погодио тај догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћемо да направимо паузу пошто ће мо још имати питања.

Главни претрес се прекида у трајању од 30 минута, ради одмора.

Настављено у 12 часова после паузе за одмор.

Ја ћу опет замолити да значи ту су сва тројица. Трећеоптужени да приступи још мало. Реците ми пошто смо имали мало паузу и Ви сте могли мало да се одморите да ли имате још нешто да нам кажете што Вас нисмо питали и што Ви нисте испричали што сматрате да је битно или не сматрате, или желите да кажете.Изволите.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Већ што сам рекао на самом почетку саслушања нисам крив и не осећам се кривим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сем тога у вези самог догађаја да ли имате још нешто да нам кажете, да објасните да евентуално сте се сетили у међувремену или било шта.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам, ако се сетим известићу Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми само још за крај овако значи кад сте се вратили то сте рекли шта сте пренели коме, после тога Висте отишли у кућу да се одморите и то. Ја сам Вас питала на крају самом да ли је још било неких коментара у вези овог догађаја не само тог дана. Да ли је уопште после тога било неких коментара?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па вероватно јесте, али ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате лично сазнање да сте неко, да сте с неким причали да Вам се неко обраћао да се с неким коментарисали и после рата у току значи Вашег даљег боравка?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, не нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Да ли сте некад коментарисали нешто у вези овог догађаја са неким од овде оптужених, или са било ким из јединице?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам, нисмо о томе разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је неко рекао да постоји нека касета или нешто тако?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То јесте, да Вам кажем та касета је шетала чак и по видео клубовима. То је било оно јавна тајна. И није била тајна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте је Ви гледали раније. После овог догађаја?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам вероватно можда у касарни или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете да сте вероватно или сте је гледали?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Вероватно кажем у касарни колко се сећам мислим да сам гледао у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте с неким у друштву?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па својском вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то што сте тамо видели одговара овом догађају који сте нам данас испричали Ви из Вашег сећања?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Кажем, не могу тачно да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете се сетити да ли одговара касета догађају који сте нам испричали? Реко, можете ли да се сетите да ли одговара оно што сте видели на филму, догађају који сте Ви испричали данас овде?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Одприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одприлике, шта то значи?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да има то на касети то што је забележено и ово што сам ја испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су неке ствари још биле а које Ви нисте видели на касети, које сте се ви присетили?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем овог дела који сте нам објаснили који сте Ви се сећате да се десио а да нисте видели на касети да ли још нешто има а да се сећате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: За сад се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА? Да ли има нешто на касети а да се Ви нисте сетили тога да не знате да не одговара неком Вашем сећању?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да Вам кажем ја то што сам гледао код истражног судије то је мени толико све мутно да ја ту једва распознајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мутна Вам је касета?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али добро то што сте распознали, јел се сећате тога. Јел одговара Вашем сећању.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не знам тачно, одприлике одговара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одприлике одговара?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу све детаље овај кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вас је неко нешто питао од ових оптужених касније после догађаја после рата, после свега у вези те касете?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па нисмо ми нико разговарали о том.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је сњом било после?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не разумем тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са том касетом после? Пошто кажете да је била у виду клубовима. Да ли знате.
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Значи била је преснимавана јелте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За чије потребе.
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Носио је ко је хтео и гледао је ко је хтео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам то сазнање.
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па самим тим што је била у јавној видеотеци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то знали?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па зато по граду сви причају има касета где се видите на касети, у «Ласеру» у видеотеци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У, аха, то је ме видеотеке. Значи ипак се причало. Што кажете ипак се причало по граду. Па шта се још причало? У вези те касете?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не разумем шта хоћете да ме питате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам шта се прича у вези касете кажете да се причало да се Ви видите ту и шта се још причало. Да ли се нешто причало?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Оно причало се, ниси пуцао и тако то, откуда ти ниси пуцао, и то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још нешто?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је то преснимавао?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Колико сам ја чуо тај је Момировић чија је та камера.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момировић? Јер он то Вама рекао или.
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па није ми рекао већ сам чуо једноставно да је то код њега преснимавано.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто рекао овај Стојковић Слободан да ли сте с њим некад коментарисали нешто?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам, нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад с њим у вези тога.
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Никад с њим нисам коментарисао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте питали некога одакле та касета у видео клубу. Како је дошла до видео клуба?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још нешто знате у вези тога у вези касете уопште?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не знам, настанку касете или.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што год знате?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па једном приликом је Косановић Душко је мене питао као чујем да се распитива неко за касету него ово оно, ја сам њему рекао Душко ја не знам ништа о том, ја знам да ја нисам пуцао и то ме не интересује.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је још неко нешто рекао?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче да постоје неке различите касете?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па било је приче да је брисана касета и шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам рекли шта је брисано?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Тај Косановић Душко да ја сам му рекао чујем чак да ти ту касету и продајеш али мане та касета не интересује, а он каже, не могу ја то да продам кад је Момић Милорад на тој касети види се где пуца а ми смо браћа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још нешто знате.
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам ништа више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у том смислу још с неким коментарисали?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу дал је то цела касета или је нешто брисано или тако нешто?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па кажем Вам да је брисано онолико колико ја могу да се сетим видим да то недостаје.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нешто на касети више а да се није догодило? Да је нешто додато ?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Можда вероватно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Можда вероватно јер ја сам Вам већ рекао ја јако мало се сећам тих догађаја сем неких детаља.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро али кад сте сад упоређивали ипак ваша сећања са овим што сте видели?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па да Вам кажем ја нешто се мало сетим, што сам видео код истражног судије на касети иначе јако слабо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је тај први примерак, та прва касета завршила да ли нешто знате о њој. Одакле је то преснимавано уопште?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никаква сазнања?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, не нема.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да кажете.
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Још једном да поновим нисам крив и не осећам се кривим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Медићу. Око касете. Кад сте је први пут видели?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Први и последњи пут.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте у касарни? Кад би то било у односу на овај догађај?
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ето то има 1о година.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: НЕ, не након ових догађаја?
Дакле након ових догађаја кад би то било први пут да сте видели видеозапис. Рекосте у касарни.
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па после доласка са тог терена.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да. Е сад говорите како је по Вашем сећању нешто брисано тамо везано за Момића итд.
ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да то недостаје.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видели сте код истражног судије овај видео запис.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видели сте видео запис тада тамо у касарни па Вас питам упоредите та два?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Тога недостаје да има.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је било на видео касети.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер остало је мало нејасно Ви сте рекли овде да Ви знате да је Момић тамо пуцао, оверавао, не оверавао него пуцао из пиштоља.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не из пиштоља него из аутоматске пушке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из аутоматске пушке, Давидов је из пиштоља. Добро па ми је остало нејасно да ли је то било на касети или није било на касети?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Разумем шта ме питате, ја мислим да госпођа Кандић зна зашто је то урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли Ви?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам али могу да претпоставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта претпостављате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Продаја касете је био услов дај да обришемо онда ћу продати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће продати?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па Косановић Душко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме ће продати?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Госпођи Наташи Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Ваша нагађања или ваша сазнања.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мало пре сам рекао то је мој неки закључак, ако је Косановић мени рекао не могу ја ту касету да продам кад Момић се види тамо да пуца, а долази до продаје а на касети нема Момића. Шта Вам то говори.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако сам Вас добро схватио Ви рекосте да сте у почетку били неколико дана на првим линијама, дакле чим сте дошли да сте и Ви били неколико дана на првим линијама, а потом сте били овамо уз команданта и онда сте с времена на време малтене свакодневно у његовој пратњи били у обиласку линије и враћали се назад. Јер тако. Добро

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су те линије, те борбене линије све време не промењене. У смислу то су те коте чуке, појас који држите, да ли је то све време не промењено, то је ту на том једном истом месту.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да, да да Вам кажем колико се ја сећам једном у једном моменту је дошло до промене линије Семберци наводно звани купусари су један део линије држали и онда је пробијена линија и онда се, тад је била нешто померана линија, па поново наше снаге су вратиле линију на исте положаје колико је мени познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А то је било у једном тренутку?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То Вас питам због тога да нам одговорите колико су те Ваше линије борбене линије биле далеко од овог командног места односно од базе, од основне базе како је Ви називате. Колико је то било далеко?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да разуме, да, па једно можда пет километара не знам тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пет километара. Како сте одлазили тамо?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Возилима, скроз до првих линија?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не директно на ватрену линију на саму линију већ у непосредној близини, а да то не изазива опасност по дотурање муниције и то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А потом пешке?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: А потом коњи и пешке, а чак је било и неких места где су и нису могла возила уопште да дођу зато што је беспуће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да . Рекосте Ви нисте никога питали какав је задатак, једноставно сте кренули на задатак. Сели сте у камион и камион је кренуо. Где је камион отишао? Где је то?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па кажем код тих викендица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не где је то сад у односу на Ваше борбене линије. Да ли је то у том правцу тамо или је то на неку другу страну? Разумете?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја не знам тачно да донесем закључак јер ја тај терен не познајем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али били сте на првим борбеним линијама потом сте ишли са командантом свакодневно тамо. Па Вас зато питам сад кад сте дошли камионом ту где сте дошли где је то? У односу на ваше борбене линије?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па одприлике није удаљено је од линије али не знам колико можда километар. Шта ја знам километар и по по мојој процени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли то значи да сте Ви из са овим камионом и са овим људима из базе отишли у правцу ваших борбених линија.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па да тако нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али Ви не можете баш да лоцирате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја не могу нешто да тврдим што нисам сигуран. Ви мене сад да одведете на то место и да кажете јел то ту, кад ја не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте да је дошао на, да је у једном моменту дошао и Вуков. Са колико људи?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Са тројицом или четворицом, не желим прецизно да одговорим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро да ли знате те људе.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Знам их по надимцима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говорили сте о Ђолету шиптару?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте њега први пут тамо видели, регистровали тамо у тим дешавањима.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па са Вуков Александром је дошао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле он је дошао са Вуков Александром? И рекосте да је Вуков отишао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да Вуков Александар нешто је кратко разговарао са Петрашевићем и окренуо се и отишао из правца из којег је дошао ту се и вратио исто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте да је Ђоле Шиптар касније прво лице које Ви видите да пуца?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам чуо паљбу прво јединачну како сам ишао и кад сам погледао дигао овако главу пуцањ ме је онако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су остали људи који су дошли са Вуковим дакле Ђоле Шиптар је ту он је остао неспорно јер га видите да ли су и остали који су дошли са Вуковим су такође ту или су отишли са њим, или?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ту су, ту су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ту су. Е, да ли су се они вратили на командно место са Вама, са камионом, вратили сте се рекосте да је Петрашевић известио команданта да ли су се Ђоле Шиптар и ови такође са Вама вратили на командно место у базу?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу тачно да тврдим, не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не сећате се. Само још објашњење везано за ту видеотеку. У граду, кажете у граду се причало нека видеотека «Ласер». Који град?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Шид.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А дакле о Шиду говорите. Јер знате како се зове тај човек? Шта је он Момировић, шта је он власник?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Момировић није власник «Ласер» видеотеке већ Момировић држи фотографску радњу и он је власник камере те поменуте што је била на терену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Откуд Ви знате да је он власник баш камере?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Зато што је од њега узимао Косановић камеру.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да. Хвала лепо?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Говорили сте да је дисциплина строга и да је искључиво одлуке дносио командант и да је издавао наредбе. Да ли је могло нешто да се догоди на терену, да се отргне контроли, да се уради нешто ван наредбе, значи ван одлуке команданра?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Колико ја знам није било никада таквих случајева.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Никада није било. А да је било, да ли би морао да се извесни командант, да се догодило?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па апсолутно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: О свим детаљима?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нормално кад је он главни и претепостављени. Не може нешто да се ради а да се командант о томе не обавести.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А када сте рекли да сте отишли камионом улазе, ту су заробљеници ко им каже да изађу заробљеници да легну, да ли је Вама деловало да је ту неко главни. Да ту неко треба да се саслуша.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па већ сам судији одговорио да се не сећам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли је Вама деловало, ко је ту главни, Ви се не сећате, али ко би Вам деловао да је ту главни?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не могу да се сетим због протека времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињам се само ћу Вас ја још питати пошто смо око овог преснимавања касете дошли. Рекли сте у видео клубу коме та, односно фотографска радња коју је држао тај Момировић. Јел тако. И да се то ту дешавало. По Вашем сазнању.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: По мом сазнању не да ја директно знам већ из прича.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули од неког. А од кога сте . Да ли се сећате од кога сте чули.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не могу да се сетим од кога, али знам да је било тамо дешавано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то од једне особе чули или од више њих да се то тамо дешава?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па сад не могу Вам ни од једне ни од више али знам да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било говора ко је вршио преснимавање? Ту се је вршило, али ко је то радио?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или ко је учествовао у томе?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не зна, не знам, па моја је претпоставка да је ту Косановић имао везе с тим кад је он и носио ту камеру и дужио да такокажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али он није вршио снимање овом приликом?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато кажем није вршио снимање?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Али да кажем Стојковић је да кажем интерно можда вршио тад снимање, тренутно, а стално је то Косановић чинио и он је био задужен од Момировића за ту камеру тако да ја сматрам да Косановић је све то радио ако је преснимавао и то. Заједно са Момировићем или не знам с ким не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате кад се завршио тај догађај, то снимање. Да ли је Стојковић и даље остао са камером или је вратио неком. Да ли је вратио некоме или је он и даље снимао после тих дана, наредних дана?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не знам да Вам кажем

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате колико је код њега дуго остала камера?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па вероватно до краја терена кад је њему Косановић оставио камеру ту то значи да је он и одговоран за камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је вратио?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не знам прије није могао вратити него пре доласка у Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико дана после овог догађаја долазите у Ђелетовце?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли у камери остаје та трака која је и била, та ВХС касета?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужиоче изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА БОГДАН СТАНКОВИЋ: Да ли је приликом одласка на терен јединица добијала посебну накнаду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали рекли сте материјалну накнаду за излазак на терен?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да разумео сам. Нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА БОГДАН СТАНКОВИЋ: Оптужени је рекао да је након догађаја оптужени Петрашевић рапортирао команданту и рекао оно што је рекао? Због чега је то урадио Петрашевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао обавезу или зашто је то урадио?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Дужан је да извести команданта шта се дешава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА БОГДАН СТАНКОВИЋ: У том контексту да ли је између њих постојало неко неписано правило Ви ће те одлучити да ли је то питање коректно. Ко је командант обезбеђења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се међу вама знало да кажем ко је први човек у његовом обезбеђењу?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па овако да кажем по мом сазнању и процени Пера Петрашевић је за то био најспособнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најспособнији? Да ли се међу вама то подразумевало да је он на првом неком месту одмах уз њега први од обезбеђења?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па он је увек имао место да седи иза команданта у ципу стриктно иза леђа и да је непосредно он уз њега, тако и на састанцима он буде присутан код врата а ми будемо код возила значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па претпостављам из тога и произилази ово питање, зашто је он баш пренео команданту. Мислим да се надовезује на ово?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Неразумем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је баш он пренео, нисте Ви пренели рапорт команданту кад сте се вратили?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не знам валда је стручнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стручнији? У ком смислу?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: У том војном делу и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је иначе он преносио кад су се тако неки догађаји дешавали?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па никад се тако неки догађаји нису дешавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА БОГДАН СТАНКОВИЋ: Хвала немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је и у истрази и данас да је он сматрао да је то јединица МУП-а Србије, на основу чега је он то закључио?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да Вам ја кажем ја не могу да тврдим и ја нисам тврдио да је то јединица МУП-а Србије.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте стално је било да смо ми МУП Србије.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не било је приче, али ја то не могу да потврдим тачно да знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је, на основу којих прича сте закључили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се то причало? И ко је причао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па причало се ми смо под МУП-ом и тако.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сем тих прича јер има још неки показатељ још неки репер на основу кога би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали нешто на основу чега би могли Ви закључити лично сем прича које сте чули да ви припадате МУП-у Србији или како сте већ рекли,набројали, шта би евентуално могло да дође у обзир?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не знам, можда би мој могао бити закључак по опреми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По опреми? По којој опреми?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Војној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта под тим подразумевате, оружје или вашу гардеробу или шта?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па оружје, гардероба, али ја опет не желим да тврдим оно у чега нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је само Ваш закључак колико схватам?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Онда када су били у реону Трнова, да ли је, да ли су попуњавали јединицу са оружје, са муницијом, са нечим још, средствима материјалним, материјално техничким?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па то и Ви знате кад се води борба на линији да мора да се попуњава.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А како се попуњава. Како се вршила та попуна?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па то је допуна муниције и евентуално ако дође до неисправности неког од.

АДВ. ДРАГОЉУБ ЂОРЂЕВИЋ: Од кога су добијали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мисли ко вам је доносио то оружје, како је долазило до Вас. Како је дошло до терена?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па већ сам Вам рекао у исказу да смо ми имали логистику у хотелу «Шатор» и тамо смо понели шлепер муниције, наоружања и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је било довољно за то време док сте мало боравили ипак шлепер је количина. Ја сматрам да Ви се не разумете а ко је војску служио зна која је то количина.

АДВ. ДРАГОЉУБ ЂОРЂЕВИЋ: А да ли су, да ли су добијали ту попуна изи ресурса Војске Републике Српске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате одакле Вам је долазила та допуна војне опреме?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То није било у саставу што ја треба да знам.

АДВ. ЂОРЂЕВИЋ ДРАГОЉУБ: Само ово да питам, јели мислите то произилази, да ли је Душко Косановић отишао пре овог догађаја у Ђелетовце?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Пре тог стрељања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ЂОРЂЕВИЋ: Ја.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ЂОРЂЕВИЋ: Колико је било укупно камера ту у Вашој јединици?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па већ сам рекао да је једна што је Косановић Душко посудио или шта ја знам од Момировић Драгана.

АДВ. ЂОРЂЕВИЋ ДРАГОЉУБ: А да ли је поново после док су још на Трнову да ли је долазио из Ђелетоваца Душко на, на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је већ рекао. Док се нису вратили у Ђелетовце није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли знате о тој примопредаји камере када сте дошли у Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сам га питала.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да. Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте рекли да се у једном тренутку војници, овај заробљеници дижу и крећу. Да ли је то било након разговора Петрашевића и Вукова.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не могу да се сетим тачно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је могуће да је било пре да су се они дигли и кренули пре?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Кажем не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није тако испричао. Он је испричао како иде догађај? Буквално је испричао. Није било дилеме да је то било пре уопште.

АДВ.ЂОРЂЕВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја сам хтео да питам колико после, то да вам кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се сети?

АДВ. ДРАГОЉУБ ЂОРЂЕВИЋ: Мислим, сад ми је то рекао не могу да питам а то сам хтео да питам. Да ли су док су се заробљеници кретали, и они ишл поред њих да ли је неко од њих нешто викао. Нешто у смислу да иду брже или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу да ли је неко наређивао, више пута?

АДВ.ДРАГОЉУБ ЂОРЂЕВИЋ: И да ли је нешто викао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, колико се ја сећам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је његова јединица имала пре овог случаја заробљенике, уопште на свим ратиштима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате и да ли сте видели да ли је некад јединица имала неке заробљенике?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па имала је да у Ђелетовци, офоцира хрватске војске и војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је било са њима.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да знам доведени су у базу код нас или касарну у Ђелетовце и ту је командант их саслушао и наредио да случајно нико не малтлетира ни физички ни психички и да се заробљеници нахране и онда су предани дал у Вуковар у корпус или не знам где, знам да су предани.

АДВ. ЂОРЂЕВИЋ ДРАГОЉУБ: Они су становали заједно, заједно је становао са командантом одакле је и кренуо. Колико је то место где су стрељани удаљено од места вашег становања и командантовог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од те викендице, где сте били смештени у тој привременој команди.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Привременој бази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то смо одприлике питали више пута? Није могао да определи али је рекао?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Три четири километра ако је линија пет значи три четири не знам не желим нешто да кажем у чега нисам сигуран?

АДВ.ДРАГОЉУБ ЂОРЂЕВИЋ: Судија Крстајић га је питао о удаљености линије фронта. Е сада да ли је чуо да нако наређује овој двојци да вуку лешеве и у ком правцу, као на основу чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја питала. То смо баш онако детаљно обрадили?

АДВ. ДРАГОЉУБ ЂОРЂЕВИЋ: Ја немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећа оптужени када су ишли у Кладушу ко је ишао са њима која још јединица, да ли је било других јединица?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не колико ја знам нико осим наше јединице.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок зна ко је Мргуд?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Знам име Милановић Мргуд али не знам зашто ме то питате.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он био у Кладуши, да ли је путовао са Вама у Кладушу?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па није он војник да путује с нама.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био у Кладуши.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Колико ја знам није.

НАТАША КАНДИЋ: У којим униформама су били у Кладуши?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да су црне, а због снега имали смо и беле прслуке маскирне.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било ознаке «Шкорпиона»?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: А у којим униформама сте на Трнову?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: У црним исто.

НАТАША КАНДИЋ: Која ознака стоји на униформи?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мислим да је тробојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали ознаку «Шкорпиони»?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Кажем мислим да је тробојка била.

НАТАША КАНДИЋ: Чија је ознака тробојка била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете, завршите реченицу?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Кажем тробојка.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна чија је ознака тробојка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, само мало, па немојте тако молим вас па немојте тако одмах скакати па и ви питате, па пустимо свакога, па немојте молим вас, стварно нема потребе заиста што би сада. Реците ми од момента када Ви долазите у ову јединицу «Шкорпиони» јер у том моменту већ они имају ту ознаку као «шкорпиони» и где се она налази? На капама, на униформи, где?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: На капама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На капама. Добро значи кад идете на Велику Кладушу јер тада имају значи «Шкорпиони»?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Само моменат имали смо на рукаву на чичак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и та ознака иде на сваку униформу коју ви имате. Јер сте рекли да сте имали више униформи?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да да,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако. Значи кад сте били на Кладуши јесте такође имали ту, то произилази из овога.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте, добро.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: С десне стране смо имали или с леве и мач са четири оштрице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тробојка јел знате чија је то ознака.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па тробојка је ознака српства, Србије не знам ни ја чега да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још пошто се надовезује да Вас питам да ли сте носили ви неке чинове не само Ви него командант и остали, да ли сте имали неке чинове Ви истакнуто онако како се носи на војној униформи.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја кажем колико знам командант је по чину потпуковник а не сећам се да ли је носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја лично сам био обичан војник као и Петрашевић и Момић и Давидовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате можда Вуков Александар да ли је носио неку ознаку? Чин мислим

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли било ко други командири чета, да ли су имали ознаке?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не сећам се . Да Вам кажем и ко је носио избегавано је због снајпериста најчешће се кага старешина онда сви скидају чинове ко има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада на команданту Вашем видели неку ту војну ознаку без обзира која је рецимо кад је у команди негде кад не иде да обилази војску и то. Значи кад сте ту у команди и кад сте у кући ту?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам то пратио.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су са униформом са тробојком дошли, да ли су ту униформу обукли у Ђелетовцима или када стижу у Трново?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то иста та униформа која крећете у Ђелетовце?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Црвене беретке, да и црне комбинезоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С њом крећете из Ђелетоваца, јел?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не сећам се тачно али вероватно. Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли вам је неко рекао да обучете ту униформу. Ту са тробојком?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Није. Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Оптужени је такође рекао да су они заменили на линијама фронта неку босанску јединицу. Да ли се сећа куда одлази та босанска јединица?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам шта да Вам кажем на то питање, откуд ја з нам где они иду.

НАТАША КАНДИЋ: Аутобуси су били на Јахорини. Да ли аутобуси могу да са Јахорине дођу до Трнова доле где је град?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па како може аутобус кад једва војни камион са товаром на сва четири точка дође.

НАТАША КАНДИЋ: не на Јахорину него ту?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја сам већ у исказу рекао да су сви магистрални путеви били блокирани које су држале муслиманске снаге и инжењерија Војске Републике Српске пробила једина могућа комуникација била је кроз ту шуму до Трнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једини пут био као се могло доћи до Трнова и то сте рекли камиони су ишли само у једном правцу нису се могли мимоићи. Да је било јако узано?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, не. Само би хтео да ја поставим једно питање ако могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви да постављате него ћу ја Вама? Само да вас питам пошто сте Ви рекли да су била значи три камиона пуна војника а даље кажете од Јахорине према Трнову се иде са камионом. Јел тако јер је пут такав. Како су ти војници дошли до Трнова?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја нисам рекао да је три камиона било. Било је још камиона, три аутобуса, да су имали смо и ми те војне камионе који су за те услове предвиђени а и дошло је још камиона од Војске Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи војници су пребачени камионима војним. Искључиво камионима.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Камионима, искључиво, дугачије је немогуће било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било тих ципова. Споменули сте цип ?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Имали смо два ципа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два ципа и камиони су пребацили.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да да, један је био цип горе стално на Јахорини а један је на терену са командантом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро пошто је то значи већи број камиона сада јер треба пребацити толике људе. Шта бива с тим камионима кад ви долазите до Трнова ту до базе где се смештате.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ти камиони истоваривају војску и ја мислим да је остао један или два камиона слано нам на располагању. Ти наши камиони 110 које су и дошле с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остали се враћају?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да а остали се враћају. Да, не знам где.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је некад силазио до у Трново?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја сам рекао већ у исказу да свакодневно је командант ишао на састанке у центар Трнова.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је некад видео у Трнову неки аутобус?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па нисам могао да видим и није било аутобуса кад једноставно аутобус није могао да дође. По мојој процени а сто посто је тако.

НАТАША КАНДИЋ: Аутобуси могу да уђу са разних страна. Јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није мислила само на ваше аутобусе војне знате?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Једино ако има неко да се договори са Алијом Изетбеговићем да пусти српску војску да прођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није то мислила, мислила је уопште аутобусе можда и туђе и хрватске, и муслиманске и није битно само да ли је постојао аутобус градски превоз. У том смислу сеоски, приградски, у том смислу аутобус као, није питала чији је?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да Ви мене не разумете и лево и десно је Трново било блокирано. Једино могућа комуникација Трнова је била кроз ту шуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они који су блокирали те путеве могли имати аутобусе с којим су дошли до града. То вас питам? Ако су муслимани блокирали своје, њихове муслиманске аутобусе?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не знам ја муслиманске снаге су држале блокаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питамо само дал сте видели аутобусе било какве, не пита Вас српске и војне, него било какве разумете то.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Хвала лепо . Значи у то време то није територија под муслиманском контролом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је закључивање, добро, добро добро. Нећемо закључивање. Рекли смо ?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ако могу ја само, јер ово мене као борца мало и погађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се погађате, ово су сад питања која вам постављамо. Ја ћу усмерити питање као што је ово и остала, немојте Ви ништа да?

НАТАША КАНДИЋ: Где су боравили возачи аутобуса са којима су они дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па већ се вратили.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па већ сам хотел «Шатор» позадински део је био возачи аутобуса нису ни ишли у Трново доле. Ни возач шлепера и шта ја зна.

НАТАША КАНДИЋ: Они су значи чекали тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су их довели на Јахорину и они су даље наставили а они су да ли су се вратили или шта су углавном нису ишли даље. То је рекао?

НАТАША КАНДИЋ: А јесу ли се тим аутобусима вратили после Ђелетоваца?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу аутобуси одлазили негде са Јахорине.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То мени није познато.

НАТАША КАНДИЋ: Оптужени каже да је он ушао у камион и да ли је кад је видео лица заробљеника у стању у којем се они налазе?

02.28.12.7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, уопште аутобуси, можда и хрватски, муслимански, није битно, само да ли је постојао аутобус, градски превоз, у том смислу, сеоски, приградски? У том смислу, аутобус као аутобус, мислим, није битно чији је.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да, да, Ви мене не разумете. И лево и десно је Трново било блокирано. Једина могућа комуникација Трнова је била кроз ту шуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они који су блокирали те путеве могли имати аутобусе којима су дошли до града, то Вас питам? Ако су Муслимани блокирали, њихови, муслимански аутобуси?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, не знам ја, муслиманске снаге су држале блокаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели аутобусе било какве, не питам Вас српске или било какве

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Хвала лепо. Чињеница је да у то време то није територија под муслиманском контролом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је закључивање, добро, добро, добро, нећемо сада закључивање, рекли смо.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Ако ја могу само, јер ово мене као борца мало и погађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта да Вас погађа, ово су сада питања која постављамо. Ја ћу усмерити питање, као што је ово и остала.

НАТАША КАНДИЋ: Где су боравили возачи аутобуса са којима су они дошли?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Хотел «Шатор» позадински део овај је био, возачи аутобуса нису ни ишли у Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објаснио.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Ни возач шлепера, ни шта ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: Они су, значи, чекали тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су их довели на Јахорину и они су даље наставили, а они су, да ли су се вратили или шта су, углавном, нису ишли даље, то је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су се тим аутобусима вратили после у Ђелетовце?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су аутобуси одлазили негде са Јахорине?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: То мени није познато.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Оптужени каже да је он ушао у камион. Да ли је, када је видео лица заробљеника у стању у коме се они налазе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште видели лица заробљеника?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, ја сам Вама већ рекао да сам видео заробљенике, када смо се у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лица, да ли сте видели?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, вероватно сам и видео док кажем да ми је остало у сећању да ме је један јако подсећао на мог рођеног брата, значи, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате када сте видели? Да ли ту у камиону или после када сте изашли?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, вероватно и у камиону и после, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећа, како су изгледали заробљеници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу, само определите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли му је то изгледало, да су они, ето возили се, дошли тим камионом, возили се, или је приметио, видео да на њима има трагова неких мучења, да ли су били боси, у ципелама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било трагова да су они били претходно мучени?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Разумем, да ли су тучени, физички злостављани. Не, нисам приметио.

НАТАША КАНДИЋ: Данас је поменуо да је са једним заробљеником се чак нашалио. Да ли може да опише ту ситуацију, када се то догађа, у камиону, када лежи?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не, док су лежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао, док су лежали. То је већ рекао. Какав је то контакт био?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, не могу тачно да се сетим, јер ту ме је Момић одмах прекинуо, већ сам рекао, немој да причаш са заробљеницима и испалио је један метак тако изнад мене и ја више и нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате можда да је Вама нешто рекао тај заробљеник који је лежао доле? Да ли Вам је нешто тражио, да ли Вас је питао нешто?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Није ме питао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто говорио уопште?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Можда и јесте, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је кукао?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Није, нико није њих злостављао, то се и види на снимку, да нико њих не туче и не дира. Значи, није било разлога да кука.

НАТАША КАНДИЋ: Оптужени каже да се не осећа уопште кривим. Како је њему то изгледало када тај сам чин стрељања, да ли је онда нешто покушао да заустави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте мало да видимо само како ћемо питање да поставимо. Сада, његов осећај кривице је нешто што је лично, индивидуално, а ситуација која је на терену је објективна. Значи, ми морамо усмерити питање, како се он осећао као субјективно или хоћемо ситуацију на терену, знате, морамо то да раздвојимо. У ком смислу питате, само да можемо да пренесемо? Како Вам је изгледала цела та ситуација на терену? Ви сте нешто рекли, отприлике, до сада сте Ви то споменули, како је то Вама изгледало и како је на Вас лично деловало?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, ја сам рекао да сам ја био шокиран и јако тешко сам то поднео.

НАТАША КАНДИЋ: Управо ово што каже да је тешко поднео. Шта је урадио тим поводом, да ли је известио команданта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били уопште у могућности нешто да урадите у тој ситуацији?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: То се тренутно десило, рекао сам Вам. Када сам чуо пуцање, подиже главу, рафална паљба и то је готово, мислим, опет, већ сам рекао, аутоматска пушка шесто метака у минути избаци, то Вам све говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте могли нешто да урадите, да сте имали времена, да нисте тек у том моменту видели реакцију, да ли бисте уопште смели нешто да урадите?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, да Вам кажем, то је питање деликатно. Вероватно бих покушао или не би, али ту глава одлази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром на оно што сте нам причали каква је хијерархија, каква је команда?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Знате како, одмах кажу, на чијој си ти страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта то онда подразумева?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Подразумева да се не смем противити.

НАТАША КАНДИЋ: Господин Медић је са својим командантом у кумовским односима. Да ли је након тог догађаја са њим разговарао, спавали су у истој соби, били касније, током свих ових година, они имају специјалне односе, то нису односи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви икада са Медић Слободаном разговарали у вези ових догађаја?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Већ сам рекао нисам, јер сам желео што пре, те јако ружне догађаје да заборавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се у мирнодопским условима са њим виђали, обзиром на Ваше односе, рецимо, родбинске?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Јасно је да смо се виђали. Надам се да ћемо и наставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте односима Ви са њим?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: У добрим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се никада свађали?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не, па због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питам да ли сте се свађали?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не, не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли га је можда обавестио да је преснимљена касета, да се приказује у Шиду?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Рекао сам већ, то ме није интересовало и никада нисам на ту тему ни размишљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није причао, ни у вези догађаја, ни у вези касете.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да се сети, када, каже, да је у касарни гледао касету и да је то гледала војска. Ко је ту још био?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Петстопедесет војника је у Ђелетовцима било. Пре десет година, откуд могу да знам. Ни оног момента нисам могао да знам. Ја могу да знам људе који су из моје околине, али то су људи били из разних крајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате ко је гледао, војници, али не зна ко је.

НАТАША КАНДИЋ: Када је он први пут он дошао у сумњу да то што је видео у касарни није одговарајуће овоме што је видео током истраге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте дошли у сумњу уопште?

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао да није сигуран. Да ли сте дошли уопште у сумњу да та касета коју сте видели у касарни, евентуално не одговара сем дела за који кажете да га нема, сем дела?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, да, видео сам да недостаје код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, значи тада код истражног судије?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле су њему подаци да је касета продата и уопште да су направљене, одакле то?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: То Ваш човек Мирило Јован он иде редом и нуди људима било ко, ако је из Републике Српске, Републике Српске Крајине, ајде нешто, види оданде си, ако има шта да слажеш, неке фотографије, обећам ти ја и Наташа папире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Човек којег је нудио, човек којег је Јовица Мирило нудио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Ћевап, тамо неки, из Шида. Ћевап га зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Ћевап је Вама рекао да тај Јовица?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Нуди и он му је на то одговорио. ја имам децу и имам овде торбицу из које живим са пијаце и ја не могу такве ствари да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Тај Ћевап. Он њега наговара да се бави лажима. А шта је то требао да каже? У чему да се састоје те лажи?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па да слаже, ја знам тамо је неко некога убио и такве ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Вама лично рекао тај Ћевап?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да, да нешто ископа неки папир или било шта и да каже да он има нека сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквој ситуацији сте Ви били са тим Ћевапом да Вам он то каже?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, мене је тај Ћевап срео на улици и рекао: јел знаш да Јовица Мирило и Душко Косановић продају касету. Ја сам чуо, каже, и мени је нудио било шта ако имам и да сазнам да кажем и добићу папире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да кажете, било ко од вас, где да се то каже?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, ваљда у канцеларији код Наташе Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, у вези овог догађаја да се каже?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не, уопште у вези неких других догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, какве то везе има са овим догађајем, са касетом?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Онда је он мени напоменуо да ту касету у вези овог догађаја продају и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, какве везе има, покушајте нам објаснити какве везе има то за неки други догађај ова касета, што их спајате?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не, не, не спајам већ говорим шта је мотив Јовице Мирила, да иде да проналази, да се бави лажима и још неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо дошли до њега, питање је око касете, нисмо ми још дошли до Јовице. Питање је било око касете.

НАТАША КАНДИЋ: Питање је, да ли по његовом мишљењу ова касета приказује нешто што је лажно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, говорили сте о другим догађајима. То смо га питали.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Ја сам већ рекао, о касети сам ја већ испричао.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, питајте га, шта је, када су они, пошто је рекао да су увек на сваком терену добијали ново оружје, када они на Трнову добијају то ново оружје и где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили на Јахорини или већ када сте се спустили у Трново?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, рекао сам, непосредно пред полазак, у самој тој припреми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самом припреми, у Ђелетовцима или на Јахорини?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: У Кладуши смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово пред Трново, када добијате?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: У касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ђелетовцима?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Ко доноси то оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је донео?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не знам, не знам, ми смо имали магацин са наоружањем, из нашег магацина.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су том приликом донете и униформе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили нове униформе или само оружје?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Мислим да нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Мислим да нисмо добили униформе, а магацин смо имали у самој касарни, као и свака касарна.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су ове униформе у којима су били у Трнову, они имали и раније, користили, облачили и раније, или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то те исте униформе које сте носили и раније у Ђелетовцима или у Кладуши?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И још, да ли може да се сети, да ли је он приметио испред викендице да је још неко пуцао, а да се то не види, да није снимљено?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, ја сам већ рекао, на то питање сам одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је набројао тачно, неколико пута смо поновили.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да се сети, поменуо је да је Ђорђе, Ђоле Шиптар, тај један од Вукових војника. Која су то друга двојица, тројица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је био са њим?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Ја их знам из виђења, а по именима и презименима их не знам, пошто су из Западне Славоније. Ја само могу да знам људе који су из мог окружења, око мог села и који су ишли у школу са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите, браниоци. Ко ће први да крене? Хоћете Ви?

АДВ. ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Само једно питање. Он је овде спомињао Момића и Душка Косановића, око те фамузне касете, па је спомињао како је Душко Косановић рекао да не може Наташи Кандић да да ту касету, због тога што је ту Момић, на том снимку. Е, сада моје је питање директно: како, пошто то није објаснио, због чега Душко Косановић тако посебно штити Момића, да ли су они у неким родбинским односима?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, ево рећи ћу Вам ја, они су у родбинским односима и то врло блиским. Од Душка Косановића отац и од Момић Милорада мајка, рођени су брат и сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је то био, по Вашем мишљењу или по Вашем сазнању које сте чули од некога?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, Ви процените да ли би неко тако нешто урадио против рођеног брата. Ја кажем, фактички, рођеног брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, брат од тетка.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Од рођене тетке. Добро. Немате више питања. Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ево, он је сада конкретно, сада оптужени да се изјасни, када устаје и када улази у тај камион, шта он мисли и да ли он уопште претпоставља да ће бити некакво стрељање, убијање људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви уопште нешто мислите када улазите у тај камион?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Ја сам већ рекао, ја нисам могао ништа да претпоставим да ће бити стрељање, када то никада се код нас није десило.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли он, каже, када је изашао из викендице, да ли је он лично од Боце, од било ког другог, чује за било какву реч убијање, ликвидација, било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то већ рекао више пута.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кога он све види када излази из викендице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сам га питала детаљно.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Ја сам рекао да је било војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сам га детаљно питала у вези са овим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кога онда од тих војника осим команданта, кога се још сећа да је видео?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Већ сам рекао, да је било војника, али не сећам се којих.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само командант? Како је био обучен командант, да ли се сећа?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, у униформи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нека опише ту униформу.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Командант је увек носио маскирну униформу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не питам ја увек, ја питам, то јутро када он каже?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Значи, ако кажем увек, стално му је униформа била маскирна, НАТО униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна униформа и увек то када сте га видели.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је ту негде био џип?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели џип?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да, па џип је ту, покривен мрежом маскирном. Тако смо се и возили ради гранатирања, увек је цеста била гранатирана.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли он види простор за возаче, сувозаче у том камиону, да ли он види кабину, како он види тај камион?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када прилазите камиону, са које стране прилазите?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Са задње стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са те стране одакле прилазите, да ли видите кабину камиона и ко је у њему?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Из коша камиона има прозорчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз тај прозорчић, шта видите у кабини?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Видим људе, нисам загледао тачно ко је унутра. Нисам гледао да препознајем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли зна где је викендица у том викенд насељу где је спавао Петрашевић Пера?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: У просторији до, мислим, доле или горе, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, шта доле горе, у истој кући, само?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: У истој кући, мислим викендица је била на два нивоа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко спава све у тој викендици?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, војска, ја сам већ рекао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте са Вама у соби ко спава, то сте већ рекли, поновите?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Са мном у соби је спавао командант и не могу тачно да тврдим ко, још неко, мислим да је било још два или три кревета, ја и командант и још неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој просторији?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да, у тој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има у некој другој просторији још неко да спава?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, ја сам рекао да сам ја мало дуже спавао и људи су већ уморени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него иначе?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да, било је, спавали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је спавао? Рекли сте сада, Петрашевић, у другој просторији, али у истој викендици?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Петрашевић и овај кувар Мики један и не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али за Петрашевића Вас питамо?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Петрашевић је спавао у викендици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте и Ви, али не у истој соби?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не у истој просторији, али у том објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На спрату или у приземљу?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли он у кући када устаје, још некога затиче у тој кући, да спава, лежи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко још у тој кући, када сте се Ви пробудили, када сте то чули?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли он познаје лице по имену Манојловић Срђан?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Како да не, када је из Винковачких Бановаца.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је и њега то јутро видео тамо?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не могу тачно да тврдим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли познаје лице под именом Милеуснић Ђуро?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Познам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он био тамо?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не могу да тврдим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где он то јутро први пут види Стојковић Слободана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту га уопште видите?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када га први пут видите?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Стојковић Слободана? Па, значи, видим га, када је снима рађен у камиону у току вожње, значи, у камиону.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Оставимо снимак, закључак, када он њега први пут види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, само полако.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Дошли смо једним возилом и ту је био Слободан Стојковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да је он био заједно са Вама у оном задњем делу, је ли тако?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Рекао сам да ли задњем или предњем, углавном види се снимак доле у кошу камиона, значи, могао је да снима из возила, пошто има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас адвокат нешто друго пита. Када, да ли се Ви сећате или да ли можете рећи, када сте га Ви први пут видели тог дана, тог јутра, када сте ушли у камион, када сте изашли из камиона, када сте прилазили камиону или тамо тек на терену када сте већ отишли?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, када смо изашли из камиона. Значи, дошао је тим возилом једино, једно једино возило је било то којим смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вама, заједно камионом?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, сада нисам схватио, када он њега први пут види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када излази из камиона.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када излази из камиона, не сећа га се у камиону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се не сећате да сте га видели?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, ако излази из камиона, значи, у камиону је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су они у том камиону имали некакве клупе за седење, стајали су, како су они, не заробљеници?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Војни камион има клупе на којима ми седимо са леве и десне стране.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко како седи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Како то да се сећам пре десет година.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли неко туче те заробљенике?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Ја се тога не сећам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли он носио то јутро борбени некакав комплет, да ли је носио панцир прслук или шта ја знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је детаљно шта је имао на себи. Све је рекао, комплетно. Све је објаснио.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Ако треба, ја ћу поновити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба, то смо питали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Моје следеће питање је, колико је прошло времена од уласка у тај камион, па до тог проласка, до тог првог места где се зауставља камион?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао, више пута.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли зна, ко излази све из кабине?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, то сам већ рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Колико је дана прошло, односно, ако може да определи тај дан када су први пут дошли на Јахорину, па до овог догађаја, колико је дана прошло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се можете сетити, који је временски интервал, значи од Јахорине, па до овог догађаја'

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Разумем питање, да кажем тачно бројчано не могу рећи, тачно колико је дана, али ја мислим неки петнаести дан, тако. Не могу тачно да кажем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли они када су пролазили од тих викендица према том месту, да ли они пролазе кроз неко насеље, да ли пролазе кроз Трново?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели, пошто се он налазио у камиону, отпозади?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он каже да зна где је Трново, да иде сваки дан са командантом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам мислила тог дана када креће.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када крећу на егзекуцију, то, јел тада питате или иначе свакодневно?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан, Ви седите у камиону. Да ли је била спуштена цирада?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Спуштена цирада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је спуштена цирада, да ли сте могли да видите куда пролазите?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, да Вам кажем, на циради имају мали прозорчићи и тачно знам да је кроз Трново, знам правац до којег смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали сте да кроз Трново пролазите?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да. Самим тим, када излазимо из те наше базе, скреће камион десно, значи, иде кроз Трново. Лево је, не знам тамо који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и претходно, када сте ишли на неки други?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, према линији, мора проћи кроз Трново.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико је то временски тачно, ако може да се определи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Цели тај пут, временски камионом када се иде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који пут?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, док Вам ја не поставим питање. Само реците који пут, пошто више пута је питано за тај исти пут.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Од викендице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тамо где се заустављају?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет пута је одговорио, пет пута одговорио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рекао је петнаест минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да, отприлике три километра, петнаест минута, нема ко га није питао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Онда ми није логично, каже, да је камион отишао по батерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, молим Вас, реците.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кажe, да су они чекали десет-петнаест минута тамо, да су провели све заједно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су изашли из камиона?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се сећа уопште, колико је протекло времена од повратка, враћања камиона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је да чак не зна ни да се враћао.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Ја не знам да се враћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна ни да се враћао камион.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не зна уопште да се враћао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је рекао, то је већ објаснио, баш смо то онако инсистирали на томе и не зна зашто су стајали уопште, њему није јасно зашто су они стајали, он то не зна. Тек касније сазнаје.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он у Трнову доле виђао офицере неке Републике Српске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га ја питала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се камион негде заустављао у Трнову?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од значи викендице до?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не, не, разумео сам, од викендице до тог места где се камион први и последњи пут зауставио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, ја бих молио, председнице већа, ја претпостављам да ћете му Ви предочити исказ Пере Петрашевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па у погледу ових, евентуално наредби и тако даље. Колико је био удаљен Медић Слободан од тог камиона, од њега, од те викендице, где је тај шљивик и тако, мало да нам појасни.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, ја сам већ одговорио на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, сутрадан, да ли је имао неке задатке, где је ишао, шта је радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких активности?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Редован онај стандардни посао са командантом, у пратњи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како је био тај дан обучен командант?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, рекао сам, увек је једноличну униформу НАТО носио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је сутрадан видео Манојловића, Милеуснића, да ли их је видео?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, вероватно да јесам. Мислим, не могу да тврдим тачно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је виђао Стопарића то јутро, ја мислим да сте то питали.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Стопарића, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које јутро? Када крећу с камионом?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо већ питали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хована?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког, Дамира?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где је он стајао, да ли се сећа у односу на Бранислава, када каже да је била та пуцњава, где ко како стоји?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, ја сам то већ одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га то питала.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Могу поново да поновим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш сам инсистирала на томе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Са које стране је он од Бранислава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је остао иза.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Онако, иза, по десној страни.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он, каже да га је Боцо питао да ли се очеличио или тако нешто?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Јесам се прекалио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли он сада каже, јесам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је само прошао и отишао и да му није било ни до чега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, рекао је да се плашио, да је таква била дисциплина да није смео да одбије наређење и тако даље, па сада питам, да ли он извештава команданта о било чему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је рекао детаљно, више пута смо га питали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ништа. Немамо питања, имаћемо примедбе. Ја бих молио само за сниматеље да питам. Да ли је сниматељ имао некаквог војничког искуства?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојковић Слободан?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је сниматељ имао тада код себе пиштољ или било шта друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружје?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, овако да кажемо, чим је задатак у ратној ситуацији, прво човек шта узима – оружје, значи, вероватно је Стојковић исто имао оружје са собом, ја претпостављам сто-посто, јер у рату, нигде без оружја се не иде, то је главно и основно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се он сећа, да ли Стојковић нешто говори тамо док снима, док су тамо на првој позицији, па онда на другој када се врши егзекуција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули уопште да Стојковић нешто коментарише у току снимања, да се некеме обраћа, да неког пита или било шта?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Он се можда и обраћао, али ја сада се не сећам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рекао је да се нашалио са неким од тих заробљеника. Да ли се сећа са којим, по реду како су тамо лежали?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који је био по реду, који је личио на његовог брата?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, ја кажем да је један личио на мог брата.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли зна који?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Али, не могу да знам како је ко лежао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли на овој касети коју је он гледао после, што је питао члан већа, судија Крстајић и овој што је гледао, где каже да је избрисано, који сегмент, да ли само тајч где је тај Момић или у целости?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала, рекао је тај.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Судија је већ питала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам и то у једно два наврата, исто је поновио, то смо баш онако инсистирали на томе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала. Немамо више за сада питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли оптужени зна, дакле оно што зна извесно, или нека се определи да је постојала било каква одлука у том правцу да је Вуков заменик команданта?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, ја знам да он ту врши функцију, али не знам за одлуку.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли зна да је Вуков био и командир извиђача?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, то колико сам прочитао сада из транскрипта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, да ли сте знали у то време?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па, не могу да тврдим ни да сам знао, ни да нисам.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Следеће питање, када говори у свом казивању у касарни, да бисмо само то расчистили, да ли мисли на Ђелетовце или конкретно питам сада за Трново, дакле, шта назива касарном?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Базу у Ђелетовцу, касарну, а у Трнову то привременом базом сматрам.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Интересује ме само још једно питање. Да ли се сећа, да ли је нешто од опреме са Јахорине враћено назад у базу у Ђелетовце'

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од те опреме, значи?

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да, да, разумем, па, вероватно јесте што је остало у том шлеперу, што није потрошено. Јер шлепер је имао цираду, тако да нисам ни пратио, а није се могло ни видети.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Немам више питања за оптуженог. Председнице већа, заиста изузетно коректно водите ово и ја заиста не ласкам него искрено то мислим. Ипак, чини ми се, ја нисам хтео да Вас прекидам, из поштовања због таквог начина рада и Вас и судског већа, мислим да се овде, чак овог пута, једноставно нећу ни помињати имена да не би било шта изазивао, јер ми то није циљ, да некада иду нека питања која апсолутно немају везе са предметом оптужбе и као да се овде кроз неке одговоре, заправо, пледира на писање неке нове оптужнице. То је оно што је примедба. И још нешто, што је врло битно. Ја сам се постарао, пажљиво пратим ово суђење, на питање госпође Кандић, када је говорила о Ђолету Шиптару, она га је назвала Вуковим војником и Ви нисте интервенисали. По чему је он Вуков војник, не то он није рекао, он је рекао да је дошао са Вуком.

ОПТ. АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да, то сам рекао.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Са Вуком, али није рекао Вуков војник. То је оно о чему Вам говорим, да се обрати пажња убудуће, да када конкретно пуномоћници оштећених, који раде свој посао, постављају питања носе, сада изузимам чак колегу Тодоровића, носе елементе сугестивности и елементе капсиозности, што по одредбама Законика о кривичном поступку дозвољено и мислим да је сада судском већу отприлике постало јасније, бар се ја надам, зашто је проблематична касета и зашто је наша примедба да би ваљало да се, онај ко треба да учествује у овом

поступку као сведок, не појављује и у другом својству, у својству пуномоћника оштећених. Хвала Вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ја бих да изговорим ако могу.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јел моће само једно накнадно питање, ако колега Јеврић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могу ли ја да одговорим само? Могу ли ја да кажем нешто само молим Вас. Прво што се тиче ширине, можда је заиста, ово о чему причамо мало шире од самог догађаја у Трнову који се десио. Ја лично сматрам да је неопходно да морамо да кренемо од формирања једнице и момената када су се оптужени укључивали догађаја. Пошто ми о томе не знамо, морамо имати један шири преглед и заиста мислим да је то неопходно и од тога заиста не бих одступила. Што се тиче питања која постави неко, било бранилаца, било пуномоћника, ја углавном усмеравам та питања и ослобађам их свега онога што би евентуално ишло на питање које би у себи садржало одговор или усмеравало одговор. Ја се надам да сам у томе успела доста да руководим да заиста се не постављају питања каприциозна и сугестивна. Да изводимо закључак да се из овога пише нека нова оптужница ја мислим да то не би могло заиста, без обзира на можда покушај да буду нека питања у том усмерена, ја заиста ту ослобађам питања таквих намера. Што се тиче језичке, можда ове да кажем омашке да ли је био са Вуком или Вуков војник, ја се и то трудим да руководим, али ако тако нешто евентуално прође ја бих била срећна да ми помогнете па да то усмерите није никакав проблем. Ја мислим да је то заиста овако просто језички.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Хвала лепо, вло кокретно објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Хвала и Вама. Изволите.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Само појашњење мало али то нисмо питали. Оптужени је рекао да је неко вероватно наредио, а сад конкретно је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да је наредио?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Испред викендица да се пуца да ли је он чуо да је ико рекао да се пуца, икакву наредбу сад пали, постројавање, или било шта тако?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам већ рекао да сам ја заостао мало по десној страни. То сам већ одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је то већ рекао чак и поновио неколико пута заиста, али ево ја сам дозволила.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је то њему уопште изгледало као некаква наредба или некакво стрељање или било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је изгледало као да је то спонтано кренуло или да је неко рекао пуцај па по наредби пуцај или да је то спонтано кренуло пуцај?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам већ рекао, моје неко размишљање је било кад сам видео да идемо у правцу викендица тамо ћемо вероватно их вероватно затворити. Не знам, али то се десило пре викендице.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па да, а да ли је онда спонтано или је?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам рекао да ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је објаснио не мора баш тако стриктно изговорити да ли спонтано или не, објаснио је како је његово размишљање ишло?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Тамо где је он спавао и сад ујутру тај камион треба да уђе у тај камион, колико је удаљен тај камион од места где је он спавао?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам већ рекао колко је тај пут од викендице удаљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је ово ипак увучено као на једном делу поред викендице а до пута да има отприлике једно 50-ак метара?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ово је увучено у тих 50 метара или ван 50 метара?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Викендица је увучена од тог пута где камион стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је објаснио.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли је он то јутро или у току ноћи чуо некакво возило које долази до те викендице?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли је он од некога чуо како су уопште ти заробљеници дошли до тог камиона?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па већ сам рекао да ја не знам. Ја сам први пут видео заробљенике кад сам се попео у камион.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Значи, нико није о томе причао?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Још само да се вратимо на ситуацију. Он кад је, кад каже да су скренули према у тај шљивик тамо са заробљеницима и он је мало застао и каже да се налазио од Бранислава позади са десне стране. Колика је то била раздаљина између њега и Бранислава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да процените?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Разумем питање. Па не могу тачно проценити. Могу грубо да ли 50 метара, грубо, не желим да нагађам.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли је он, сада не говорим о снимку, него о његовом личном тачном сећању, да ли је он видео само да Бранислав држи пушку или је видео да Бранислав пуца?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам већ рекао ја сам на снимку видео. Ја сам већ рекао да нисам видео, једино кога сам видео да пуца и сећам се Ђолета Шиптара.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Значи, Ви по Вашем сећању немате Бранислава у сећању?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Немам Бранислава у сећању јер се сећам Ђолета Шиптара.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Само још једно питање, пошто говори о строгости команданта, па је рекао знате због неизвршавања наредбе преки суд, па стрељање и тако даље. Да ли је некада у њиховој јединици функционисао тај суд и да ли је неко стрељан због неког неизвршења?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па колико ја знам није, али није било одбијања наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко кажњен, да није стрељан, да ли је можда кажњен на неки други начин?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Удаљавањем из касарне са посла дешавало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дешавало се да је неко одбио наредбу?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: За најмању ситницу, рекао сам били су кажњавани, а то је још мање од одбијање наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не одбијањем, него нешто друго?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И ово још ситније од одбијања наредбе или ако дође случајно у алкохолисаном стању тај моментално отказ добија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, да ли има још нешто?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Нисам сигуран, ја се извињавам, да ли сте га питали, дуго је трајало. Колика је била његова накнада за учинак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су примања била?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам већ рекао истражном судији тако негде од 700 ДЕМ, 1.000 шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 700 до 1.000 ДЕМ сте имали све време за време ратних дејстава или све време то док сте били у оквиру јединице?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: У оквиру јединице. Већ сам рекао да нисмо имали накнадно плаћање за терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то нам је јасно, него колика су уопште била примања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само бих Вам поставио још пар питања. Остало нам је нешто мало нејасно, па наметнуло ми се сад. Да ли се Ви разумете у војну топографију, војне карте?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не бисте умели, рецимо да погледате карту па да се оријентишете пронађете неке ствари и тако?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам био у војсци саобраћајна војна полиција тако да је то артиљераца, колико ја знам та топографија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али рекосте нешто друго да се на борбене линије ваше ишло преко Трнова?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, из базног логора вашег у овом викенд насељу, прође се прво кроз Трново и онда се излази?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Онда се лево скретало горе по путевима према Чуки.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, ја нисам баш такосхватио јуче, прекјуче господина Медића. Колико је далеко од базног логора до Трнова?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја сам рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До Трнова?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: До Трнова, од викендице до тог места па 2 км можда, шта ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А пошто рекосте да је до првих линија око 4, 5, онда би значи остатак био?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: 2 шта ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И увек тако се пролази кроз Трново? Да ли је у Трнову, ако сам Вас добро схватио и команда, виша команда ваша?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: У центру. Ту је командант одлазио најчешће на састанке. То сам већ рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Носили сте храну на линије, то су оне конзерве претпостављам СДО?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Није онај од ЈНА СДО, али сува храна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сува храна? Хлеб?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Хлеб је узиман у пекари у Трнову.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Трнову? Свакодневно или?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Свакодневно, али то није моје било задужење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је ишао?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То је итенданата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је ишао по хлеб?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу да се сетим ко. То је итендантска служба.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су добијали плату када су ишли на одмор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште ишли на одмор?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па гледајте, ми смо имали одмор кад одмарамо али ја лично и обезбеђење смо увек сваког дана били ангажовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него смо мислили одмор неколико дана? Да ли сте имали уопште одмор?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, разумем. Па у рату нема одмора.

НАТАША КАНДИЋ: Други припадници, ови који нису били обезбеђење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште ико ишао на одмор од војске?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Линија се смењива и у Ђелетовце у касарну долази на одмор.

НАТАША КАНДИЋ: Кад су ишли у Шид?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ја ћу Вам поставити питање. Тај одмор о коме причате кад се линија одмора, јел то одмор значи од оно један дан, два или се ради о одмору од недељу дана, рецимо?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Гледајте, било је две чете у Ђелетовцима. Једна је чета на линији пример 3 дана, ова се повлачи с линије да се одмори, а ова која је у фази мировања она...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и ја схватила. Е сад пита Вас пуномоћник да ли је било ко одлазио на неки одмор у смислу годишњег одмора, значи ван чете, ван јединице да проведе више од та три дана, значи 7 дана, 10 дана негде да буде? Да ли се дешавало?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Пазите, ја не знам али вероватно у то време кад је слободан, могао је да оде до куће, до фамилије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За та 3 дана?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: За та 3 дана јер су људи углавном били насељени у тим селима околу и ти из Западног Срема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А класични годишњи одмор, као годишњи одмор није био?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Од кога је добијао плату?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је делио, где сте добијали?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па плата је доношена у касарну. Ту је био мислим да се Ранко звао не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко ко је био задужен?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Благајник.

НАТАША КАНДИЋ: А одакле је?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам. Ми смо добијали у ковертама не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате одакле је стизала плата? Паре одакле су долазиле?

НАТАША КАНДИЋ: Јел су потписивали неке спискове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад добијате плату?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Потписивали смо.

НАТАША КАНДИЋ: Јел је то платна листа или је то листа чете, јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да вам кажем, ја никад нисам радио у предузећу, ја сам већ рекао ја се пољопривредом бавим од рођења тако да не знам шта је платни списак или шта ја знам. Ми смо тамо потписивали колико се ја сећам, али не знам шта.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли му је можда познато клике су плате примали други?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па исто. Нисмо ми имали неку разлику у платама.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, између 700 и 1.000 ДЕМ?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам рекао колико могу да се сетим у тој висини од 700 до 1.000 ДЕМ.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли им је као припадницима јединице припадало још нешто, нафта, дрва, нешто?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ми смо чували нафтна поља, то сам већ рекао на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте добијали неку нафту за ваше потребе приватне?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко добијао други евентуално?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не. Колико ја знам не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да опише кад каже чували су нафтна поља? Какав је његов задатак био у односу на та нафтна поља?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам то већ рекао у обезбеђењу с командантом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо кренули. Изволите. Али сад се стално враћамо, ја ћу дозволити свима заиста.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Мислио сам да заиста идемо на оптужни акт, али у реду. Ви сте сами рекли да ћете у оквиру онога што Ви процените дати одређену ширину, у реду је, немам ништа против. Само да се вратимо на онај детаљ око, пошто је и касета спорна, да ли је оригинал, да ли није оригинал, ко је имао интересе, из којих разлога, да ли уопште сечено, монтирано и тако даље ми то овога тренутка не знамо. Чини ми се да бисмо морали да то сазнамо у току поступка, али у том конкретксту је помињан Јовица Мирило. Да ли оптужени има сазнање да се Јовица Мирило евентуално лечио од нечега и када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто знате о њему?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па овако. Знам много тога.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Реците све што знате.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Најбоље то можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада. Пре него што Ви почнете да говорите ја Вам постављам питање.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ви сте ми поставили па ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја него бранилац а Ви сте одмах почели да говорите, а сад ћу Вам ја поставити. Јовица Мирило је човек који је живео у месту где сте и Ви?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где је живео у односу на место где сте Ви живели?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јовица Мирило је отац из Шидских Бановаца, а ја сам из Винковачких Бановаца. То су два различита села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго Ви њега познајете?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па колико га дуго познајем, не знам тачно али знам да је једна проблематична особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам то питала. Само колико дуго га познајете сам питала?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: 10 година, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте се дружили с њим, јел га непосредно познајете или преко некога?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Познајем га здраво за здраво, али више од тога нисам се никад лично дружио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што кажете да знате пуно о њему, јел то знате из непосредног сазнања или су Вам људи причали?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па да вам кажем, из прича, из непосредног сазнања, а најбоље изводите из евиденцију из шидског СУП-а, све ше вам бити јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што знате из непосредног сазнања о њему, значи из дружења, из неких контаката, шта је то што знате? Јел Вама нешто урадио зло? Јел Вам нешто нанео, наудио, јел Вас преварио, то што непосредно, значи кад сте с неким у контакту па из тога Ви изведете закључак о тој особи? Шта је то што непосредно знате?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па то што непосредно знам то је један нерадник и сви људи који се раде и боре да зараде хлеб њему сметају и неподноси их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Вама лично оговарао неке људе?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да. И мене виче краваре и сточар и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вређао Вас је?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да у том контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте се некад свађали с њим?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја не желим да се свађам. Сукоб сам имао са Стопарић Гораном и ја и мој брат, односно напао ми је рођеног брата и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви разговарате са овим Мирилом?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем тих, значи, непосредних сазнања шта још о њему знате овако из других неких?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Оно из живота његовог. Па знам да се пет пута женио, да има четворо, петоро деце за које уопште не мари и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је неко причао?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не неко причао, већ знам. Познајем му бивше жене и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам који Вам је извор сазнања?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да сам знао не бих поставио ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето видите не требамо све питати.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мислим, ја кажем оно што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су већ неке личне ствари.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Моје конкретно питање је било везано за његово здравље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли здравствено стање?

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: И ако је проблематично, где је проблематично?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја хоћу да кажем, посматрајући тог човека да је то психопата. Није у реду човек који гута кашике по затворима и шта ја знам. То за мене није нормална особа. Значи, психички болесна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш закључак.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Да ли зна да ли евентуално Јовица Мирило има у својој кући деташирано представништво Фонда за хуманитарно право?

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: То сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви немате неког сазнања?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Он се сам хвали с тим.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Да ли у тој својој канцеларији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што одговорите, молим Вас сачекајте да Вас ја питам. Извините што сам Вас прекинула, само да га усмерим јер он истог момента покушава да одговара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА СТАНКОВИЋ БОГДАН: Ја се извињавам, ја имам једну интервенцију да ми дате времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу, само да постави питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА СТАНКОВИЋ БОГДАН: Наиме, говоримо о човеку који званично уопште не егзистира у овом поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ето он расветљава неке за одбрану битне моменте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА СТАНКОВИЋ БОГДАН: Ово су околности, наравно са аспекта тужбе које нису интересантне, па ја мислим да око треба мало да се одлучи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте да видимо шта ћете да питате па ћемо. Изволите. Нећемо тако да директно такве контакте. Немојте тако. Ја сам Вама дозволила питање. Изволите.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Да ли има сазнања да је и поводом овог догађаја, а и поводом онога о чему сведок има непосредних сазнања Јовица Мирили примио масу новинара у деташираном представништву, ако то јесте, евентуално примао у својој кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то не знам заиста, колега, да ли нам је то битно.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Причао је о овом догађају Јовица Мирило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли смо да он има сазнања, посредно да има ту неки центар хуманитарни, па већ се зна то су опет. Директно, јел сте Ви били у његовој кући, јел сте видели тај центар? Јел сте видели да ту долазе новинари? Јел сте видели људе?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су посредна сазнања. Ми смо заиста му дали око тога да се изјасни, о особи која у овом моменту...

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Уважавамо што је тужилац рекао и заиста је то респектабилно зато што то није предложено у оптужном акту, али то не лишава нас могућности да њега предложимо као сведока. Хвала лепо немам више питања. Начели смо нешто што би могло бити врло интересантно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дозволила сам вама као одбрани да постављате нека питања која суд сматра да су битна и пуномоћница, тако да буду и једни и други подмирени, да не буде да ускраћујем неком, али доста смо сазнања већ добили. Ако нема нико питања више, да ли имате ви нешто можда још да кажете што сте се у међувремену сетили, а да Вас ми нисмо питали? Ако нешто Вам евентуално пало на памет?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Немам ништа да кажем. Још једном могу да поновим да нисам крив и да се не осећам кривим и да нисам пуцао у заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е овако. Пре него што, пошто сте Ви сад већ ту. Пошто су прво и друго-оптужени присутни били док сте Ви давали Ваш исказ, а Ви нисте били присутни кад су они давали њихове исказе, јер тако закон предвиђа, ја сам у обавези да Вам само укратко кажем нешто па да Ви ако имате потребе прокоментаришете како су они изнели своју одбрану, пошто се у неким деловима разликујете. Нарочито се разликујете у односу на, тј. Ваш исказ се разликује у односу на исказ прво-

оптуженог, а свако од вас, као што сам вам већ предочила има право да се брани како хоће, што подразумева да износи одбрану, да изнесе и исприча оно што сматра да је битно, да како год хоће да се брани. Прво-оптужени нам је изнео као суштину, ја сад не могу све наравно изнети јер је трајало исто дуго као и данас Ваше изношење одбране и немам писмени тај транскрипт, али суштина је да јесте он био командант, али да поред њега је постојала једна команда која је доносила, ту у команди, значи на терену, не команду у Ђелетовцима која је доносила заједничке одлуке да он није био неприкосновен и да одлуке које су потицале из команде, потицале су од њега и команде, а не само њега. Да су ту команду сачињавали команданти чета и његов заменик извиђачког вода, да се могло десити да нешто прође његовој контроли, да кажемо да неко други нареди, а да он не зна и да му се о томе не поднесе касније извештај. Да он није стално био присутан и није могао да прати у исти мах све људе и све активности и да је се могло очекивати да рецимо нешто промакне. Да ништа у вези овог догађаја о коме смо ми данас расправљали он не зна. Да он није наредио, нити да је вас позвао, нити да је Петрашевић наредио, нити да је наредио да се снима догађај, да је први пут о томе чуо после филма који је пуштен у Хагу приликом суђењу Слободану Милошевићу, где он први пут види филм и тек после долази до неких посредних сазнања, да једноставно он то није наредио. То је суштина у ствари коју ја сада Вама предочавам. Да ли желите да прекоментаришете и да ли желите нешто да кажете на овоме?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам већ рекао, мени командант директно није наредио, али чуо сам кад сам лежао горе. Јел треба да поновим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба. Он је рекао да не зна ништа о догађају, да он уопште тај догађај није организовао, да он ништа о томе не зна.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да он зна, а опет ја кажем, мени је једино командант могао да издаје наређење, мислим тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође, не зна ништа и о снимању, да не зна да је неко то снимао, нити он наредио да се снима, чак нам је ту нешто рекао шта би било да би знао и тако.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја нисам био присутан кад је он наредио, мислим да кажем, био сам присутан кад наређива снимање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја кажем ја нисам био присутан кад је он камерману рекао да сними, али колико ја знам он је морао знати и о свему бити информисан у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је следеће што Вас хоћу питати. Да ли је неко други могао да наређује и да ли сте Ви имали прилику да чујете да је неко други наредио неком нешто?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја нисам чуо, а не знам да ли се дешавало нешто што ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте нам доста нама причали данас о томе да је био доста строг и да су га сви поштовали, да је он издавао наређења?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, јесте строг је био максимално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Максимално? А у вези те чињенице да он не зна ништа о овом догађају?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да он зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то би била суштина. Да ли има још неки део што се тиче одбране прво-оптуженог. Мислим да је то суштински део. Не можемо сад цео, наравно транскрипт нити га имамо да му предочавам.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: (није укључио микрофон и не чује се питање).

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се он изјасни па ћемо онда. Хоћемо, свакако ћемо дати то је и обавеза нама да му поставља питања, евентуално се и суоче. Апсолутно нема проблема. Што се тиче друго-оптуженог ту су оно што су изнели у својим исказима прво-оптужени и Ви, углавном се подудара. Ја нешто не могу да се сетим да постоји нека битна разлика ту што бих Вам посебно предочила. Он је углавном испричао догађај на начин који Ви причате, наравно са свог аспекта како он одлази, шта се дешава. Рекао је да сте Ви били ту, такође, присутни, као што сте и Ви рекли. Догађај у путу, камиона, пуцања отприлике све је то испричао. Не знам да ли има нешто што би требало. Ако се сећате ви да се предочи у односу на исказ друго-оптуженог, пошто кажем немамо транскрипт, ту смо мало у хендикепу, али ја мислим да нема никаквих овако да кажем. Сад што се тиче прво-оптужени Ви сте желели да поставите питања нека? Ево хоћете да доведете нам прво-оптуженог? Мало ћете га одвојити тамо, а Ви ћете овде. Може ту најбоље. Одлично. Као прво, да Вас питам да ли хоћете да прокоментаришете? Не можете седећи наравно? Да ли хоћете да прокоментаришете исказ који нам је дао данас треће-оптужени?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нећу да коментаришем, само ћу једну контрадикторност да разјаснимо, пошто ја не бежим од одговорности која ми се ставља на терет. Само хоћу да разјасним једну ствар. Од тог момента, кад сам ја строг, до тог момента кад он не извршава задатак који му је наређен, кад се враћа са празном пушком, односно са неочишћеном пушком.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Са чистом пушком.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Са чистом пушком. Кад има тако високо мишљење о мени. Ми смо одрасли заједно и живели смо заједно, јако се добро познајемо и он зна јако добро какав сам ја човек. Јако добро ме познаје. Зна да сам прек човек и да сам увек радио онако како је требало да се ради. Он кад би се вратио, а да није урадио то што је урадио, он зна шта би га следовало, јер пре свега овога, он је рекао то својим језиком, односно својим речима, у цивилству се токажњавало на један начин, а у рату се знало шта значи не урадити оно што му се нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ово да иде кроз питање или је Ваш коментар?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Коментар, односно иде кроз оно што је господин Медић рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате директно њега нешто да питате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мало шта на чега се то доноси, а ја не знам да ли је он пуцао. То је на вама да то одлучите. Значи, кроз истрагу, у току истраге да одлучите. Ја њега беспрекорно волим и спреман сам да погинем за њега и данас и то не мења уопште околности итд. и ми смо дошли у једну завидну позицију да смо проиграни и да је сад ужа родбина ударила једна на другу. Ја нисам спреман свој живот да купујем да би продавао рођеног кума и да би после градио покајницу цркве, знате ја на то нисам спреман. Ја сам човек који је спреман да погине ранијих дана, значи не убудуће неко време, него давно ранијих дана, ја сам спреман за то био и сад сам спреман, али нисам спреман на ствари које доводе до ове ситуације у којој се ми сада налазимо, да ми причамо неке приче које се не уклапају. Ја сам са заробљеницима поступао како сам поступао и неки дан кад сам давао исказ овде рекао сам вама јасно и гласно како сам се понашао у борбама и то сам вам ја лепо јасно и мојим

речима, мојим језиком. Ја немам овде шта да кријем. Десило се шта се десило. То је неминовно, то се види, то је стварност, а све оно што се прича и што се говори то су нагађања. Ја бих волео да је било другачије. Ја њих беспрекорно волим и пуштујем. Можда ћемо да робујемо заједно, не можда, него хоћемо сигурно. Ја ћу да живим с њим. У условима сам живео у којима сам морао. Можда ћу да живим и у условима који ће да нам буду наметнути и уопште се не либим тога и не желим овде ниједног момента да неко баца ровца и да се свађа између њега, мене и тако даље. Ми смо делили добро и зло, али не можемо да преуцирамо овде, а да не будемо конкретни. Ја сам имао један званичан став о свакој ситуацији. Ја нисам био неприкосновен владар живота и смрти. Ја нисам био човек којег је изабрала држава. Ја сам био обичан један човек који је игром случаја дошао на позицију на којој сам се налазио. Схватио сам озбиљност ситуације, морално политичке, економске итд., као и сад што схваћам шта се дешава овде код нас, односно иза кулисних радњи итд. Ја сам спреман, не на једну годину робије, на 20 година робије сам ја спреман то да потпишем овде сад пред вама. Ако сам одговоран за оно што сам урадио, односно свако понаособно од мојих људи ови који су ту оптужени заједно са мном. Морамо да будемо конкретни и да будемо прецизни, а не да причамо пијачне ствари и да мој адвокат извлачи мене, односно његов адвокат да извлачи њега, Вуков Александра да извлачи или Петрашевић Перу и тако даље, значи то ја из аспекта онога тамо места где седим не бих дозволио. Ја, опет кажем вама, да сам наредио тако нешто, јел злочин, облик злочина организовање, планирање и извођење. То су три елемента облика злочина. Ја ипак сматрам и стојим иза тога и од мене никада нећете добити потврду, мада ме осудите на било коју казну нећете добити потврду мада ме осудите на било коју казну нећете добити потврду да сам ја то рекао. Без обзира на приче које прича мој кум, без обзира на које прича Медић Бранислав, односно на које прича Вуков Александар. Само из једног, јединог разлога, јел мој стил никада није то. Ја сматрам да је то био један невезани инцидент који се десио. Ја не могу сад овде после 10 и више година да причам да ми је жао неког. Мени да је некога жао ја бих прво себе бранио. Не би дошао у ситуацију да сад овде молим за милост, прво његову па онда своју. Никада. Значи, своју кривицу признајем ако постоји, а да кривици сијемо на овај начин јако тешко ћете исијати, јако тешко, из више разлога, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Из више разлога. Чекајте само да завршим. Опет вам кажем, стил тада у то време мој није био то. Ја јесам заробљавао људе и раздуживао људе. Јесам спашавао хиљаде људи друге нације и остављао на својим огњиштима и враћао на своја огњишта. Јесам помагао хиљаде људи који су били тамо на простору Републике Српске Крајине и није ми криво шта сам ја радио, али ми је криво и осећам се прозван за нешто што свакога од нас прати неки пех и свако од нас понаособно у животу има неки пех. Ако сам ја рекао да нешто нисам урадио и ако се то не прати и ако се то не види и ако упорно неко хоће да докаже да је то урађено на овај или онај начин, то је нешто друго. То је дириговано, цитирано неким другим језиком, односно то се каже жаргоном лажима. Они имају право да се ваде на мене. Ја то право њима нећу ни овде да ускратим. Нека кажу да сам их убијао и тога се прихватам. Ако то њима нешто значи у даљем неком поступку, и ако они мисле да ће ово да ублажи његову казну, слободно ви осудите мене. Значи, одговорно вам говорим слободно ме осудите, а њих пустите ако ви мислите, ако и ако они мисле да ће то њима нешто да значи, јер не може да буде контрадикторност на једној страни,

године строгаће на другој страни, десило се ја да за 10 година не знам да се то десило и да се то врти по видеоснимцима, а знамо какве су безбедносне структуре у овој држави Србији. Не може једна крађа трафике да се деси, а да државни органи не реагују. Значи, једна крађе траке. Хиљаду људи лежи са мношвом у затвору због баналних ствари што су торбицу украли, а не нешто што је видно, односно што је знано некоме, тако да моја строгаћа и релативност ова сад на коју ме реактивизују мислим да су две контрадикторне ствари. Толико с моје стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово више можемо да схватимо као један коментар. Нисам схватила да је. Сачекајте колега, ја то изговарам, јел нисам јасна ја? Па заштоме онда прекидате, не разумем стварно. Ја схватам као коментар на ово.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нити осуђујем, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није поставио питање него као један коментар. Додуше, наравно на то можемо рећи да је треће-оптужени конкретно причао. Ви говорите уопштено, а он је доста конкретно објашњавао ситуацију.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ако му то нешто значи, нека му је сретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш коментар, просто сте дали мало неко проширење одбране, Ви сте поновили неке ствари. Ја нисам желела да Вас прекинем и нећу Вас прекинути, иначе кад будете говорили, све што је у оквирима заиста. Овде свако треба да каже што мисли и што жели, па чак и ако се понавља, јер је изузетно важна ствар. Желим само да овако Вас питам. Да ли имате нешто конкретно да га питате у вези неких од ових, да кажем, ситуација, догађаја који су се ређали и низали на овај начин који смо ули?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Засад нећу да га оптерећујем, госпођо. Ако буде било потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви нешто њега да питате?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја сам већ рекао да ја нисам био присутан да је командант мени наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то понављати, ми смо сви овде чули. Транскрипт сви ћете ви добити шта сте ви рекли свако од вас, ми то знамо, већ сте то више пута поновили. Само, да ли имате нешто конкретно да га питате у вези овога догађаја, у вези овога што сам вам ја рекла, у којим деловима се ваши искази разликују? Измате ли нешто, имате ли жељу било шта да га питате у вези са предметом?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Немам шта да питам, ја сам рекао, дао свој исказ и то је истина, а ви ћете проценити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нема питања један другом никаквих, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Засад нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да смо сагласни да извршимо суочење, обзиром на ове разлике у одбранама, па да видимо да ли ће евентуално бити ту нешто.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја се извињавам председнице. На које околности је суочење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које околности? Па на разлике у исказима, које год хоћете. Како питате које? Па Ви као да нисте били присутни. Од старта, од свега, па сад сам предочила све је различито – да је наредио да се одведу Муслимани, да је наредио снимање, да су му репортирала, да је у свему наређивао, па како, сад сам то рекла.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Шта је он то видео, чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад молим Вас, па то стварно немојте тако. Изволите. Како није рекао. Није рекао да је он чуо разговор да је? Па немојте молим вас. Нисмо овде сви.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Председнице већа, мислим да би било коректно према свим оптуженима јер су сви у озбиљној ситуацији. Мислим да би било сасвим коректно да се омогући да и, а то је битно и због мојих браћеника да сви ми добијемо транскрипте казивања и прво-оптуженог Медић Слободана и треће-оптуженог Медић Александра и да тек након тога се приступи овој радњи. Ви формално имате услова учините то овога тренутка, али да бисмо ми напросто као браниоци могли на квалитетан начин да пратимо то суочење, ми наравно не можемо интервенисати приликом суочења, али да бисмо имали једну целину сви овде и да би се тачно разлике идентификовале, мислим да је овај предлог који има своју сувислост да озбиљан је предмет, не морамо журити, ово што бисмо евентуално одложили сигуран сам не штети никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поштујем Ваш предлог колега, наравно, као и све друге предлоге. Ја заиста сматрам да нам је велики хендикеп што ми тог дана када завршимо суђење немамо транскрипт. Ако ми верујете, мени је ипак то најтеже од свих вас, јер ја ипак све то морам имати у глави у сваком моменту, све, значи што се дешава у судници. Према томе, заиста је то веома незгодна ствар са којом не можемо у овом моменту да се изборимо. Ситуација је таква, имамо само два дактилографа која су у исто време на два суђења. Колико можемо да бележимо, што да пишемо, што меморијски да се сетимо сви заједно, толико ћемо помоћи једни другима. У овом моменту веће сматра да је потребно да се изводи суочење на разлике које су заиста јасне и које су свима овде биле уочљиве које не доводе у дилему. Ако буде у каснијем току, кад добијемо транскрипте нешто што је потребно посебно да још питамо, да на нечему инсистирамо, ја ћу свакако то дозволити било кроз коментаре било кроз суочење, било кроз какав други вид изношења допуне неке одбране, или било шта слично. Изволите.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Само да укажем на једну чињеницу да у првом делу излагања ми смо јако слабо чули господина Медића, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам инсистирала заиста.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Зато вам говорим. Мислим, заиста, у првом делу је било јако са ове стране, можда је вама било боље, али са ове стране се јако слабо чуло. Не знам да ли је и опт. Медић и тако даље, могао баш тај део да чује на тај начин како јесте. Зато мислим а и видели сте и сами, упозоравали сте окривљеног да више пута појача итд. Мислим да би, заиста придружујем се колеги Левајцу, а мислим да вама то неће ништа правити проблем да ипак сачекамо те транскрипте. Мислим да ћемо квалитетније то урадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво, тачно је да је доста тихо говорио, зато сам га ја велики број пута до сада опоменула, али тај први део исказа који је он, како је кренуо своју одбрану, да кажем, тај део је доста пута био поновљен у току одбране његове и у току постављања питања. Мислим да смо га, а и ја сам га сада поновила у суштинским стварима, поновила сам која је та разлика кроз разлику шта је рекао. Ја сам поновила, овако доста јасно и мислим да то ипак није спорно и мислим да веће остаје при томе да изврши суочење у овом моменту, а наравно, рекла сам вам кад добијемо транскрипт, уколико буде значајних ствари, о томе ћемо одлучити и свакако ћемо дозволити. Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА СТАНКОВИЋ БОГДАН: Па ја бих се придружио предлозима колега. Из ставова оптужених види се да ће то суочење бити формалне природе, а на ове недостатке да колеге стварно нису чуле, ја мислим да нећемо ништа изгубити ако колеге добију транскрипте па онда да се изврши ова радња, јер ја искрено мислим да нико од њих неће променити мишљење. То је мој став, а ви ипак одлучите како ћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули Медићу? Да ли Вам је јасно ово што сам ја поновила. Ја сам поприлично пута овде понављала, мислим не знам да ли има ико ко није чуо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам баш све у потпуности пратио госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте пратили? Па ја сам Вас упозорила да пратите.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам у потпуности нисам све чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Шта нисте чули?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не знам шта нисам чуо из целокупне приче. Неке ствари сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам доста тога понављала, јел сте мене чули?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па јесам Вас, али нисам Медића.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја се извињавам председнице већа, као бранилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволите да неко каже до краја. Па немојте прекидати, прекидате Вашег оптуженог, дозволите.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Стављам примедбу на овакво Ваше понашање према мом брањенику. Ви њега испитујете о процесним овде стварима. Он није стручан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли је чуо?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Шта да је чуо. Ја Вас молим. Стављам примедбу само да одредите на које околности да се суочи. Суочите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да завршимо са оптуженим па ћемо вам дати могућности, немојте тако скакати, нема разлога. Ја уопште ништа не желим да овде радимо мимо нашег договора заједничког, заиста. Немојте уопште инсистирати. Дозволите ми да завршим. Заиста упадате више пута. Немојте дозволити да Вас опомињем. Нема потребе. Нема заиста потребе. То ваљда видите да нема потребе. Заиста дозвољавам да сваком каже шта хоће. Нећу да се конфронтирам са вама уопште. Хоћу да Вам кажем колега Перковићу. Мислим да није у реду да овако искачете, заиста. Мислим да сам заиста коректна и цело веће дозвољава и да се понављају ствари и да се постављају питања и заиста ћемо тако радити даље. Ја вас најлепше молим да вас не бих опомињала, не бих волела да улазим у конфликте од старта, да се тако понашате и да искачете. Верујте да ништа неће, ниједан од оптужених неће бити оштећен у својим правима, заиста. Ако се то деси од овог већа то ћете нам указати, али верујте ми, немојте да прекидате у сред моје реченице, имате често тај обичај. Ајте да се договоримо да испоштујемо. Ја кажем, па ви кажете, па ја, па да тако комуницирамо као.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председнице, ја ћу се извинити, али онда сам ја криво схватио видим да Ви разговарате са оптуженом. Ја више не знам у којем то контексту, а Ви сте предложили суочење, а ја молим, само питам на које околности, Ви кажете, па на, све је спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реаговали сте веома. Ја сам рекла прво на које околности.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја немам ништа против суочења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго, прекинули сте ме усред реченице и немојте више стварно.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ево извињавам се стварно. Стварно, али где год ја сматрам, профутуро ја морам да и у будућности где ја сматрам да су процесна права у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад будете тражили реч званично, немојте ме прекидати, али сад ме прекидате и даље. Е сад молим Вас немојте више да прекидате. Да завршим па ћу Вам дати реч свакако, уопште немојте да сумњате у то. Само да завршимо са Медићем. Кажете да нисте добро чули и да би волели да добијете транскрипт па да онда можете да прочитате и да се о томе изјасните евентуално.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Судија, ја нисам овде да било ко буде оштећен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само сад око овог техничког дела суочења?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Баш и око техничког да будемо практични.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви би хтели да прво добијете транскрипт, да га прочитате, па да онда знате шта је све рекао, пошто нисте све добро чули, па да се евентуално ако треба онда суочите? Јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нема проблема, ја могу да се суочим и сад и за месец дана или за три месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, да ли ћемо се суочити у овом моменту или за три дана или за месец дана, верујте и веће потпуно дели то мишљење.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не бих желео да неко буде оштећен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми би најмање желели да неко буде у било чему оштећен. Колега Перковићу изволите?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Брањеник је сагласан да се суочи само да видимо на које околности. Само да наведе, јер видели смо то око наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то што смо сагласни у томе да се није добро чуло и да евентуално опт. Медић Слободан је можда нешто пропустио, нема никаквог разлога да данас суочавамо и ту ћемо радњу оставити када добијете транскрипт, прочитате и када буду за то потпуни услови. Као и ово и све друго ништа нећемо радити на силу, само када све буде договорено. Према томе, нема потребе стварно да тако. Ја вас заиста молим још једанпут немојте више да нам се дешава. Стварно нема потребе. Значи, ја сам вас упознала, а и добићете транскрипт и ви и не знате одбрану прво-оптуженог јер нисте били присутни, Ви сте чули донекле, бићете, знаћете оног момента кад добијете транскрипт и ми сви ћемо боље знати наравно и тада ћемо вас суочити. Ништа није неопходно да би у овом моменту вршили суочење. Можете се вратити.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо судија, јел и ја идем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви само останите. Ја бих замолила друго-оптуженог да доведете. Само мало колега, још кратко ћемо. Ја знам да се Ви у овом моменту браните на тај начин, да не износите одбрану нити да причате, да питате. Без обзира на то, ја имам обавезу, пошто сте били присутни, чули одбрану треће-оптуженог, да ли желите нешто да кажете, да приметите, да дате било какав коментар или не желите? Само у том смислу хоћу да Вас питам?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Хтео бих да поставим питање окр. Медићу везано за коментар нашег команданта и молио бих Вас да ми помогнете да не би њега наводио на одговор, да ми помогнете у постављању тог питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Када је командант Медић рекао да је окривљени добро знао, окривљени Медић добро знао његову преку нарав, због чега се он није уплашио у том моменту да ће бити стрељан, значи да ће на преки суд и стрељан, пошто није извршио наређење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите зато што није пуцао?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, тачније због чега није пуцао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто није пуцао? Он је то објаснио нама више пута, али и сада може још једном на директно питање друго-оптуженог да објасните?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја нисам имао директно наредбу од команданта лично мени пренету, због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега? Шта због тога?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да пуцам у заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а Ви сте нама малопре рекли да сте се Ви препали, да сте се паралисали због тога, а нисте рекли да нисте имали наредбу, то су две различите ствари сад које говорите?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не разумем шта кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малопре када сте износили одбрану и кад сте рекли да нисте пуцали, Ви сте рекли да нисте пуцали јер сте се уплашили од те пуцжаве, од догађаја који се десио који нисте очекивали? То је разлог што нисте пуцали, то сте нам рекли, а нисте рекли да нисте пуцали зато што нисте имали директну наредбу?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И препао сам се и нисам имао ни наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сада додајете. Први пут то нисте рекли до сада.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам већ рекао да сам се препао и да нисам пуцао, а и сад кажем, мени није директно командант наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знамо да није директно. У реду.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Само сам хтео да се то понови. Он није добио директно наређење како сам схватио, што би он онда се плашио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад. Добро, то Ви дајете као коментар. У реду нема проблема. Да ли имате још нешто да приметите или да кажете или да питате у овом моменту? Немате?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То сам ја управо и хтео да кажем, немам разлога да се плашим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сада бих требала такође њему да кажем да ли евентуално има Вас нешто да пита, али пошто Ви не одговарате на питања у овом моменту, то не можемо да обавимо него ћемо то онда када будете проговорили што кажу, одлучили да говорите. Јел тако? У реду. Хвала можете се вратити. Са овим смо завршили са Вама, ако је то све и немате ништа више да кажете. Хвала можете да се вратите.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Немам ништа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је за данас доста. Јел тако, нећемо више? Како за кога. Данас смо завршили са испитом треће-оптуженог. Само дозволите да ја кажем. Значи, данас ћемо прекинути.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес прекине, ради протеча радног времена, а наставља се 23.12.2005. године у 10,30 часова у истој судници.

Пошто имамо сат времена предмет други овде, нећемо почети као што је то уобичајено пола 10, него ћемо у истој судници кренути у пола 11. имамо саслушање следећег оптуженог за сутра планирано. Уколико у међувремену нешто не буде у односу на до сада саслушане оптужене, ако нешто још не буду хтели да кажу и да допуне и ништа тако онда завршавамо, сутра би онда завршили овај део. Ето толико.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА